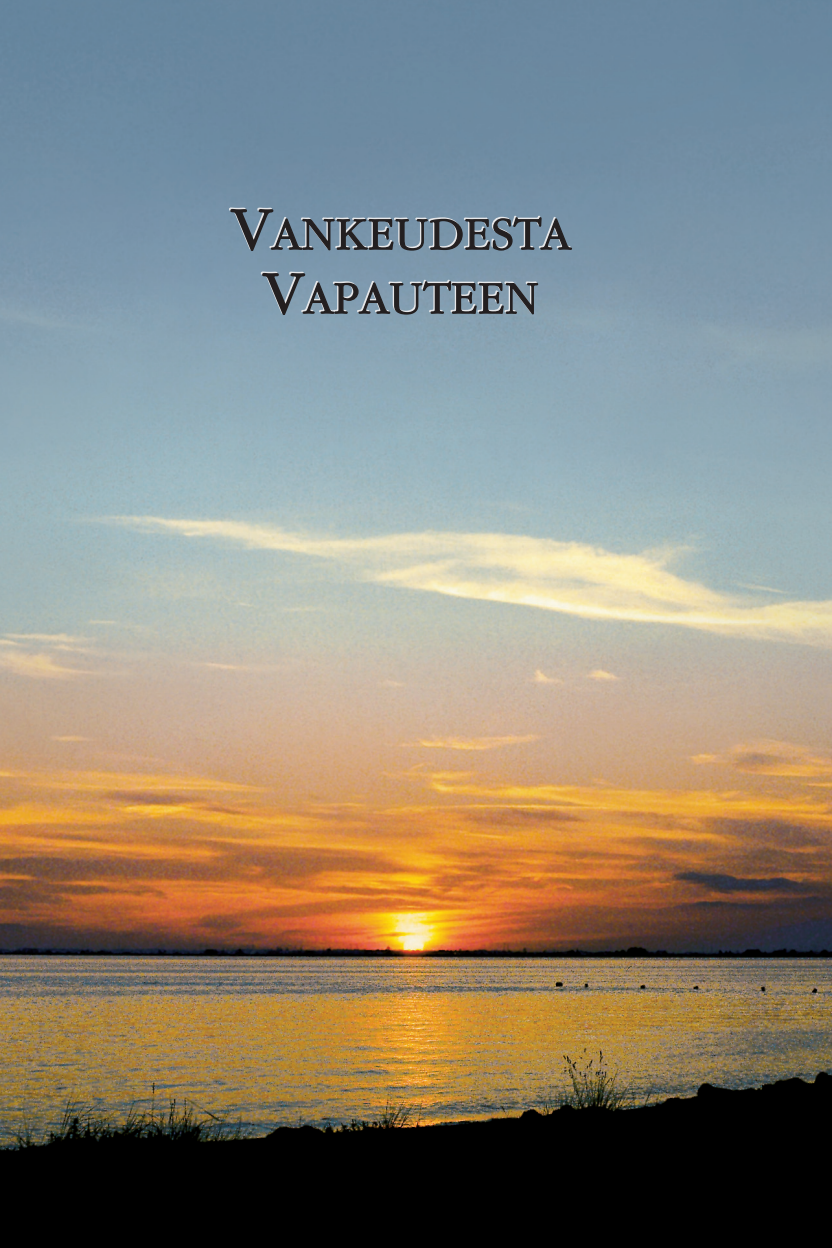

VANKEUDESTA
VAPAUTEEN

VANKEUDESTA VAPAUTEEN

eli Uuden Päivän Sarastus

F.T. WRIGHT

Tarkistaa:
ADVENTTI-LIIKKEEN PÄÄMÄÄRÄ

Valmistus ja huolinta:
Sabbatruhe-Advent-Gemeinschaft
Waldstraße 37
57520 Dickendorf
Germany

Alkuaan kustannukset:
Destiny of a Movement

Ensimmäinen kustannukset:
Dezember 2002

(From Bondage to Freedom, Finnish Edition)

Sisällys

Tämä on kypsynyt versio nauhoitetusta tutkimelusta, jonka kirjoittaja esitti v.1965 Austraaliassa. Kuulijat olivat niin siunattuja että he alkoivat vaatimaan sen julkaisemista painettuna. Ja niin päätettiin tehdä tilapäinen painos suoraan nauhalta pienine korjauksineen sikäli kuin se näytti tarpeelliselta. Se ilmestyi nimellä ”Vankeudesta Vapauteen”. Noin kymmenen vuotta myöhemmin kirjoittaja otti tehtäväkseen perinpohjaisen tarkistuksen alkuperäiseen käsikirjoitukseen. Tämän aiheen esityksistä näiden vuosien aikana on kerääntynyt paljon kokemuksia ja annetut todistukset kertovat että jokainen henkilö joka on uskollisesti seurannut siinä annettuja periaatteita ja ohjeita on kokenut voiton elämässään. Tämä uusi laajennettu painos on julkaistu samalla nimellä Vankeudesta Vapauteen.

Julkaisijat

SISÄLLYS

Johdanto	7
Osa 1: Probleema	9
Osa 2: Ratkaisu.	42
Osa 3: Uudestisyntymisen jälkeen	77
Lopuksi	87

JOHDANTO

JOKAINEN julkaisu on tehty määrättyä tarkoitusta varten. Tämän tutkistelun tarkoitus on näyttää lukijalle kuinka voidaan saada voitto syvälle juurtuneista helmasynneistä jotka niin itsepintaisesti häiritsevät tämän päivän ihmiskunnan elämän kokemuksia.

Tämä ei ole tutkistelu siitä mitä ihmisen pitäisi olla, koska jokainen keskinkertainen henkilö tietää mikä hän haluaa olla ja yrittää päästä tavoitteeseensa.

Kysymys on siitä kuinka minä voin saavuttaa sen jonka tiedän sisimmässäni olevan oikein ja haluan sen saavuttaa ennen kaikkea muuta? Tämä on kysymys johon lukemattomat tuhannet ihmiset yrittävät rehellisesti löytää vastauksen. Jos olet yksi heistä silloin tämä tutkistelu on sinua varten. Tämän on kirjoittanut henkilö joka kiihkeällä innolla on hakenut vastausta ja lopulta löytänyt tien vapautteen oman pahan luonteensa orjuudesta. Siksi se on koeteltu menettely joka tässä esitetään. Eikä se ole ainoastaan koeteltu menettely vaan se on myöskin Kirjoitusten mukainen menettely. Lisäksi se on menettely joka esitetynä toiselle samalla tavalla taistelevalle sielulle on osoittautunut yhtä tehokkaaksi hänen

kokemuksessaan kuin tämän julkaisun kirjoittajankin kokemuksessa.

Tämä tutkistelu lähtee painoon vastauksena niiden ihmisten itsepintaisiin kehoituksiin jotka ovat löytäneet vastauksen elämänsä ongelmiin. Se on myöskin tämän kirjoittajan harras rukous että tämä tutkistelu tekisi sinulle saman kuin se on tehnyt meille.

PROBLEEMA

KOKO maailma on nykyisin täynnä ongelmia joita ihmiset yrittävät kiihkeästi selvittää. Mutta on ainoastaan yksi paikka josta ratkaisu voidaan löytää ja se on Jumalan Sana. Kun Apostolit Pietari ja *Johannes* seisoivat juutalaisten vainoojiensa edessä, julistivat he Kristusta näin: ”Ei ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole muuta nimeä taivaan alla ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” *Apostolien Teot* 4:12.

Sen tähden ei Psykologi, Tohtori, Tiedemies tai kukaan muukaan sellainen voi niitä ratkaista. Ainoastaan Jumalan sanassa on Kristuksen pelastava voima ja ohjeet kuinka me voimme omaksua tämän voiman henkilökohtaisesti ja täydellä varmuudella. Siinä sanassa on meillä sykähdyttävä todistus eräältä joka tunsi sen voiman ja hän julistaa: ”Sillä minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima” *Roomalaisten* 1:16. Paavali olisi voinut nimittää sitä teoriaksi, väitteeksi, hyväksi uutiseksi tai muuksi sellaiseksi, mutta ei, hän julisti: ”Se on Jumalan voima”. On välttämätöntä että tämän tutkistelun alussa jo ymmärrämme mikä Evankeliumi todella on. On hyvä mietiskellä tämän voiman majesteetillistä mahtavuutta. Se on

Jumalan voima jolla Hän puhui taivaat ja maan olemaan. Tässä ei ole aikaa eikä tilaa jotta voisimme antaa muutamia tähtitieteellisiä tosiasioita ja numeroita koskien avaruuden suuruutta. Jos voisimme sen tehdä, sitten voisimme alkaa hiukan ymmärtämään tätä voimaa. Tämä sama voima jolla maailmat kutsuttiin olemaan on nyt omistettu meidän pelastukseemme, kuten Jumalan Sana julistaa Paavalin kautta: ”Se on Jumalan voima pelastukseksi...”. Kun sellainen valtava voima, jolla ei ole vertaista on omistettu pelastamaan jokaisen ihmisen heidän synneistään, kuinka silloin voi kukaan löytää mitään syytä yhdenkään ihmisen syntiin jotka maan päällä ovat? Massat tietysti jotka eivät välitä syntiongelmasta elävät elämänsä omalla tavallaan ja Jumala antaa heille täyden vapauden tehdä niin kuin he haluavat. Mutta he ovat syyllisiä siitä huolimatta ja joutuvat vastaamaan teoistaan. Mutta ne jotka pyrkivät mukautumaan jumalallisen mallin mukaan ja ojentamaan elämänsä niin että rakkaus ja ilo ovat luonnollisia heidän kokemuksessaan tietävät, että tämä valtava Jumalan voima Kristuksen kautta voi pelastaa heidät synnistä Sen tähden sinun ei tarvitse langeta syntiin. Voit elää täysin voitokasta elämää jos vain haluat ja jos voit uskoa tähän pelastavaan voimaan. Evankeliumi kuuluu jokaiselle mutta se ei ole Jumalan voima jokaiselle, vaan ainoastaan jokaiselle joka uskoo.

Juutalaiselle ensiksi ja sitten myös kreikkalaiselle. Kaikille muille se on vain teoria, kertomus tai oppi tai joku muu sellainen. Seuraavassa jakeessa Paavali kertoo meille tämän evankeliumin voiman vaikutuksesta: ”Sillä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon niin kuin on kirjoitettu. Vanhurskas on elävä uskosta” *Roomalaisten* 1:17. Evankeliumissa ilmenee Jumalan vanhurskaus. Tämä siis tarkoittaa että Jumalan vanhurskaus on näkyvä ja sen voi selvästi nähdä ne jotka sitä katselevat ja se on tietysti nähtävissä vain niissä ihmisissä joissa se vaikuttaa. Mitään muuta paikkaa ei ole. Kristuksen elämässä evankeliumi oli Jumalan voima, se pelasti Hänet synnistä jokaisena päivänä jonka Hän eli maan päällä. Hänen elämässään Jumalan vanhurskaus ilmeni uskosta uskoon. Kristus on esimerkki siitä mitä meidän pitäisi olla. ”Sillä siihen te olette kutsutut koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan että te seuraisitte Hänen jälkiänsä” *1 Pietarin* 2:21.

Jeesuksen Kristuksen maanpäällisessä elämässä ilmeni kaikki se jonka Jumala haluaa ilmenevän meidän elämässämme. Kun jokainen tunnustava Jumalan lapsi katselee tätä elämää ja kun hän näkee siinä rakkauden, armon, kärsivällisyyden ja jokaisen kristillisen hyveen, hän luonnollisesti haluaa tehdä samalla tavalla, mutta lankeemukset ja pettymykset menneessä

elämässä panevat hänet epäilemään että kuinka sellainen koskaan olisi mahdollista. Kuitenkin on tärkeää että heti tämän tutkistelun alussa usko saa otteen tästä mahtavasta totuudesta että evankeliumi on Jumalan voima pelastamaan synnistä niin että jokaisen tosi uskovan elämässä ilmenee Jumalan vanhurskaus uskosta uskoon. Ihmeellinen näkymä loistavasta henkilökohtaisesta saavutuksesta Jeesuksen Kristuksen voiman kautta. Tämä on evankeliumi. Se on voima jota Jeesus käyttää täyttämään lupauksensa ottaa pois synnin ihminen, turmeltunut, saastunut, pahanilkinen ja kaikki pahan luonteen hedelmät, heittää ne ulos ja täyttää näin vapautuneen tilan ihmisessä rakkaudella, ilolla, rauhalla ystävällisyydellä, nöyryydellä, kärsivällisyydellä ja kaikilla Hengen hedelmillä että Jumalan vanhurskaus ilmenee hänen elämässensä. Tämä on evankeliumi ja ainoastaan tämä. Jos se on vähemmän kuin tämä, se ei ole enää Kristuksen evankeliumi. Mutta onko tällainen kokemus tunnustavalla Jumalan lapsella nykyään? Saadaksemme vastauksen tehkäämme seuraavanlainen kokeilu. Kysykäämme tavalliselta tunnustavalta Jumalan lapselta, mihin hyvänsä kirkkoon hän kuuluukin. Kerro minulle rehellisesti lankeatko sinä syntiin joka päivä?

Jos tämä henkilö on tosi rehellinen hänen vastauksensa on: ”Kyllä minun täytyy se myöntää”.

Ja sellaisesta rehellisyydestä hänelle täytyy antaa tunnustus. Sitten kysy häneltä: Ja kun olet langennut syntiin ja tunnet omantunnon syytöksiä, mitä sitten teet? Hän vastaa: ”Tunnustan sen Herralle ja pyydän anteeksi sekä hänen apuaan etten sitä enää tekisi” Tämä vastaus on jälleen totuuden mukainen ja hän ansaitsee tunnustuksen. Sitten teemme vielä kolmannen kysymyksen: Nyt kun olet tunnustanut sen ja pyytänyt anteeksi, mitä tapahtuu? Oletko päässyt siitä synnistä eroon vai lankeatko toistamiseen? Nyt huomaat että hänellä on hämmästynyt ilme kasvoillansa ikään kuin hän vastaisi: Tietysti, minähän olen vain ihminen ja minun on taisteltava sitä vastaan jatkuvasti. Minä lankean siihen ja joka kerran minun on pyydetävä se anteeksi. Voidaanko tällaista kokemusta kutsua vapautumiseksi synnistä? Vastaus on selvästi, ei! Tämä kokemus on lankeemus ja tunnustus, lankeemus ja tunnustus, lankeemus ja tunnustus. Jos huomaat että tämä on sinunkin henkilökohtainen kokemuksesi, silloin et ole vielä päässyt totuuden tuntemisen sille asteelle jossa tämä Jumalan voima voisi vapauttaa sinut synnistä. Nykyään on suuria eroja opillisissa uskomuksissa eri kirkkokuntien välillä. Jokainen väittää että uskomalla määrättyihin oppeihin heidän keskuudessaan on silloin tie pelastukseen. Mutta totuus kuitenkin on se että ei merkitse

mitään kuinka oikea oppi lieneekin, jos ihminen ei ymmärrä eikä ole kokenut evankeliumin pelastavaa voimaa, hän on yhtä paljon kadotettu kuin jos hän ei koskaan olisi uskonut mihinkään. Ainoastaan sillä mitä uskonto vaikuttaa henkilöön on merkitystä. Jos se evankeliumi johon me uskomme vaikuttaa meissä vähemmän kuin Kristuksen evankeliumi, silloin se evankeliumi ei ole oikea vaan se on väärä. Ainoastaan niillä jotka ovat saaneet henkilökohtaisen voiton synnistä ja jotka tietävät mitä merkitsee olla pelastettu synnistä on Kristuksen evankeliumi. Tässä meidän tulee huomata että pelastuksen työhön sisältyy meidän ymmärrykseen perustuva yhteistyö. Siihen sisältyy työ jonka Jumala tekee ja siihen sisältyy työ joka meidän täytyy tehdä.

Jumala ymmärtää täysin mikä Hänen osansa on tässä työssä ja Hän on kaiken aikaa valmis sen tekemään. Mutta ongelmana on se että ihmiset eivät ymmärrä mikä heidän osansa on ja tämä estää Jumalaa tekemästä Hänen osaansa.

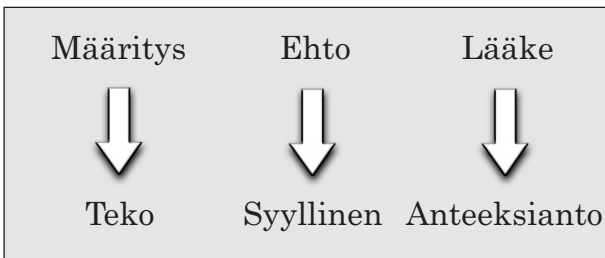
Että meillä on osamme näyteltävänä selviää seuraavista Kristuksen sanoista: ”Ja te tulette tuntemaan totuuden ja totuus on tekevä teidät vapaiksi” *Johanneksen* 8:32.

Tämän tutkistelun pohjimmaisena tarkoituksena on selvittää totuus joka meidän tulee tietää ja joka tulee tekemään meidät vapaiksi. Ilman enempää keskustelua tietämisen tarpeel-

lisuudesta alamme tutkia tietämistä niin selvin sanoin kuin vain voimme sen tehdä.

Kokemuksemme ja Jumalan Sana on osoittanut että ensimmäinen kysymys johon täytyy vastata on tämä: Mikä on synti? Ja jos emme löydä täsmällistä vastausta, silloin ei ole myöskään mahdollista löytää tietä vapautukseen koska meidän täytyy ensin ymmärtää ongelma ennen kuin voimme löytää siihen ratkaisun.

Keskitason ihminen ajattelee ymmärtävänsä vastauksen tähän kysymykseen ja niin hän vastaa Kirjoitusten mukaisesti: ”Synti on laittomuus” *1 Johanneksen* 3:4. Koska tämä vastaus on kirjoitusten mukainen silloin sen täytyy olla oikea määritelmä synnistä jos vain ymmärrämme kaiken mitä tämä teksti sanoo. Sana rikkomus tuo mieleen ajatuksen toiminnasta. Siten yleisesti tämä jae ymmärretään vääräksi teoksi. Tästä väärästä teosta johtuen väärin tekijän tila Jumlan edessä on syyllinen ja tuomittu. Jumalallinen parannuskeino hänen

tilaansa on anteeksianto tämä voidaan kuvata seuraavalla tavalla.

Saadaksemme käsityksen vastauksen ymmärtämisen tärkeydestä, meidän täytyy tehdä muutama kysymys. Ensimmäinen on tämä: Voiko kukaan saada anteeksiannon pyytämättä sitä? Vastaus: Ei. Pyytäkö hän sitä jos hänellä ei ole syyllisyyden tuntoa? Vastaus: Ei.

Voiko kenelläkään olla syyllisyyden tunto jos hän ei tiedä että hänen tekonsa on väärä? Vastaus on taaskin: Ei.

Siksi ihmisen täytyy tietää mitkä teot ovat syntiä niin että hän saa syyllisyyden tunnon joka pakottaa hänet pyytämään anteeksiantoa. siksi tämän kysymyksen ja vastauksen ymmärtäminen täytyy perustua varmaan tietoon siitä mitä niihin sisältyy, koska vain silloin voimme saada Jumalallisen lääkkeen synnin sairauteen.

Vastauksemme tähän asti ei ole ollut tarpeeksi laajakantoinen synnistä vapautumiseen. Synti on paljon enemmän kuin mitä me teemme, sillä mitä me teemme on vain seuraus siitä mitä me olemme. Tämä laajempi määritelmä mitä synti on, on ehdottoman välttämätön tieto, voidaksemme saada siitä vapautuksen.

Mestari opettaja joutui keskusteluun Fariseusten ja muiden kanssa jotka seisovivat siinä vierellä, jossa Hän voi asettaa selvän määritelmän heidän eteensä mitä synti on, ja Hän sanoi heille: ”Ja te tulette tietämään totuuden ja totuus on

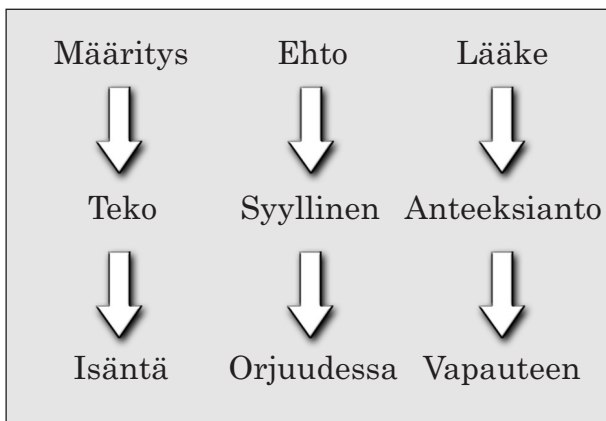
tekevä teidät vapaaksi”. Nämä miehet paljastivat tietämättömyytensä syntiongelman perusperiaatteista vastaamalla: ”Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia, kuinka sinä sitten sanot te tulette vapaiksi?”.

Jeesus vastauksessaan antaa heille täyden määritelmän siitä mitä synti on: ”Totisesti minä sanon teille, jokainen joka tekee syntiä on synnin orja” *Johannes 8:32,34*.

Tässä nähdään synti ei toimintana, vaan isäntänä. Jos synnin tekijä on synnin palvelija silloin synnin täytyy olla synnintekijän isäntä. Ja ollakseen sellainen isäntä synnin täytyy olla voima, sillä kukaan ei voi hallita isäntänä ilman että hänellä on siihen voima takanaan, varsinkin jos alainen on haluton häntä palvelemaan.

Synti on isäntä. Ei sellainen joka vastaanottaa rakastavan palvelun alaisiltaan, vaan sellainen joka pakottaa heidät tottelemaan. Siten synti on meidän orjuuttajamme. Alkuperäinen kreikkalainen sana, josta sana palvelija on käännetty on sana joka merkitsee orjaa ja on siten käännetty uudemmissa käänöksissä.

Siten määritelmämme synnistä täytyy laajentua seuraavasti: Synti on isäntä joka hallitsee meitä vastoin tahtoamme niin että me olemme orjuuden tilassa ja tässä tilassa ollen ei anteeksianto ole ratkaisu, vaan me tarvitsemme nyt vapautuksen.

Kuten anteeksiannon, niin on myöskin vapautuksen laita. Kukaan ei saa sitä ilman pyytämättä Eikä kukaan pyydä jollei hän huomaa olevansa orjuudessa, eikä ymmärrä synnin luonnetta orjuuttajana. Siksi ensimmäinen askel vapaaksi pääsemisen ymmärtämiseen on ymmärtää vastaus kysymykseen : Mikä on Synti? Kuitenkin suurimman osan ihmisistä ymmärrys syntiin nähden rajoittuu tasolle: Teko, syylinen, anteeksianto? Siten, kirvestä ei ole koskaan pantu puun juurelle ja orjuuttajaa poistettu, niin että uskonnon tunnustus ja tämän uskon vaatimien muotomenojen noudattaminen käy täydestä ja seurakuntien jäsenet jätetään petettynä marssimaan kohti varmaa kadotusta.

Tämä orjaisäntä on synnin juuri, jota raamatussa kutsutaan monella nimellä. *Roomalaisten* 8:7 se on ”Lihan Mieli”; *Roomalaisten* 6:6 ”Vanha Ihminen”; *Hesekian* 36:26 ”Kivi Sydän”. Sitä myöskin kuvataan Spitaliksi. Mutta parhaiten orjuuttaja on kuvattu *Roomalaisten* 7:ssä luvussa, josta luemme jakeen 9, jossa Paavali sanoo: ”Minä elin ennen ilman lakia mutta kun käskysana tuli niin synti virkosi ja minä kuolin”. Paavali tarkoittaa tässä sitä aikaa kun laki tuli hänen elämäänsä. Siihen saakka kun käskysana tuli hän sanoo: ”Minä elin ilman lakia” Toisin sanoen, hän oli halukas synnin tekijä. Tämä on maailman ihmisen tila ennen kuin hän tulee synnin truntoon. Synnin teko ei häntä huolestuta.

Mutta aika tulee viimein kun laki astuu hänen kokemukseensa. Tämä lain tulo tuo hänelle tiedon sen oikeudenmukaisista vaatimuksista Hänen elämäänsä ja käytökseensä nähden. Tämä on ensimmäinen askel Kristuksen luo, lain tuntemus. Tämä voi tulla hänelle Sanan lukemisen kautta tai saarnaajan kautta tai jollakin muulla tavalla mutta tulla sen täytyy jos hän on koskaan löytävä Kristuksen vapahtajana synnistä. Tämä Jumalan lain tunteminen johtaa hänet tietoisuuteen siitä että hän on Jumalan edessä syyllinen. Se on toinen välttämätön askel Kristuksen luo. Syyllisyys vuorostaan johtaa katumukseen jos hän ei tukahduta

Pyhän Hengen työtä sydämessään asettumalla sitä vastustamaan. Tämä voi tapahtua, sillä näkemällä itsensä niin kuin Jumala hänet näkee ei ole miellyttävä kokemus. Sellaisesta tapahtumasta kerrotaan *Apostolien Tekojen* 24:24-27. ”Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensä hillitsemisestä peljästy Felix ja sanoi; ”Mene tällä haavaa mutta kun minulle sopii kutsun sinut taas”.

Peljästynyt Felix oli syvästi vakuuttunut Paavalin sanoista ja se olisi johtanut hänet katumukseen jos hän olisi hyväksynyt paljastuksen itsestään mutta hän lähetti apostolin pois juuri kun hän olisi tarvinnut enemmän hänen apuaan johtamaan hänet askel askeleelta Mestarin luo. Niin että olkaamme jokainen äärimmäisen varovaisia kun Herra näyttää meille todellisen kuvan itsestämme, ettemme hylkää sitä, vaan hyväksymme ja katumuksen hengen, jonka Hän antaa meille samanaikaisesti.

Katumus ei ole ainoastaan synnin vihaamista, vaan myöskin kääntymistä siitä pois. Juudas ja Balaam molemmat vihasivat synnin seurauksia mutta he eivät vihanneet itse syntiä. Niin kuin me vihaamme likaa koska se on likaa samoin meidän täytyy oppia vihaamaan syntiä koska se on syntiä. Näin tekemällä meidän täytyy oppia rakastamaan vanhurskautta koska se on vanhurskautta. Tällainen ei ole luonnollista ihmiselle. Se ei ole jotakin jota me voimme

kehittää itsessämme. Katumus on Jumalan lahja. Tämä on kirjoitettu totuus joka julistaa: ”Hänet Jumala on koroittanut oikealla kädellänsä Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntien anteeksiantamusta” *Apostolien Teot* 5:31.

Katumusta, joka on tulos Pyhän Hengen vaikutuksesta Sanan kautta ja vastaanotettu Jumalan lahjana, seuraa synnin tunnustus. Nämä siis ovat neljä ensimmäistä askelta Kristuksen luo. Tieto, Vakaumus, Katumus ja Tunnustus.

Monet ovat kokeneet nämä kokemukset niin kuin he parhaiten tiesivät niiden olevan ja ajattelivat että synnistä vapautumisen vaatimukset on tyydytetty mutta kuitenkin eivät saaneet vapautusta. Probleemana on se että he eivät ole ymmärtäneet tarkalleen mitä nämä kokemukset ovat, eivätkä ole tunnustaneet sitä mitä he ovat, joka on ehdottoman välttämätöntä.

Ajattele hetkeä kun ensimmäisen kerran kohtasit totuuden. Kuinka kaunis, johdon mukainen ja vakuuttava se oli. Näit oman menneen elämäsi itsekkyyden ja synnin. Syvästi katuen sinä päätit tehdä parannuksen ja niin kuin muinaiset Israelilaiset sanoivat: ”Kaikki mitä Herra on meille sanonut me teemme ja olemme kuuliaiset” *2 Mooseksen* 24:7.

Sinä päätit pitää kaikki Jumalan käskyt. Sait suuria voittoja maailmallisista houkutuksista

mutta kärsimättömyys, pahantuulisuus y.m.s. sisäiset probleemat jatkuivat ja voittivat sinut. Sinä tunnustit ne ja päätit että tästä lähtien tulee olemaan toisin mutta niin ei ollut. Samat ongelmat jatkuivat kerta toisensa jälkeen.

Tämä on täsmälleen kuva josta Paavali todistaa *Roomalaisten* 7:15, 24: ”Sillä minä en tunne omakseni sitä mitä minä teen, sillä minä en toteuta sitä mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan sitä minä teen. Mutta jos minä teen sitä mitä en tahdo, niin minä myönnän että laki on hyvä. Niin en sitä tee enää minä vaan synti joka minussa asuu, sillä minä tiedän ettei minussa se on minun lihassani asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on mutta voimaa hyvän tekemiseen ei, sillä sitä hyvää mitä minä tahdon minä en tee, vaan sitä paha mitä minä en tahdo sitä minä teen. Jos minä siis teen sitä mitä en tahdo niin sen tekijä en enää ole minä vaan synti joka minussa asuu. Niin huomaan siis itsessäni minä joka tahdon hyvää tehdä sen lain että paha riippuu minussa kiinni sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin mutta jäsenissäni minä näen toisen lain joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa joka minun jäsenissäni on. Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?”

”Kiitos Jumalalle meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Niin minä nyt tämmöisenäni

palvelen mielellä Jumalan lakia mutta lihalla synnin lakia”.

Paavalin olisi ollut mahdotonta esittää tunnustavan kristityn kokemuksia paremmin kuin hän tässä teki. Usein luettuani nämä sanat kuulijat ovat sanoneet: ”Tuo on täsmälleen kuva minun kokemuksistani. Hän on kirjoittanut sen minusta.

Nämä jakeet ilmaisevat että Paavali on kokenut asimmäiset askeleet Kristuksen luo ja että hän tunsi lain sekä oman tilansa suhteessa siihen. Aikaisemmin samassa jakeessa hän suoraan todistaa näillä sanoilla: ”Niin, laki on pyhä ja käskysana pyhä, oikea ja hyvä” (Jae 12).

Taaskin hän sanoo: ”Sillä me tiedämme että laki on hengellinen” (Jae 14). Aikaisemmin panimme merkille että lain tuntemusta seuraa itsetuntemus ja niin hän sanoo: ”Sillä me tiedämme että laki on hengellinen” ja tunnustaa: ”Mutta minä olen lihallinen ja myyty synnin alle”. Tällaista vakaumusta seuraa katumus jos vakaumusta ei tukahduteta. Paavalilla oli katumuksen lahja tässä vaiheessa koska hän vihaa syntiä sillä hän todistaa: ”Mutta mitä minä vihaan sitä minä teen”. Lisäksi hän on päättäväisesti kääntymässä siitä pois.

Epäilemättä tämä on tosi katumusta jota seuraa tunnustus. Tosiasiassa koko tämän luvun loppuosan jakeet ovat tunnustusta.

Selvästi, Paavalilla on nämä neljä askelta Kristuksen luo. Tieto, vakaumus, katumus ja

tunnustus. On myöskin yhtä selvää että hän ei ole vapautunut synnistä. On hyvin tärkeää että tämä voidaan nähdä, koska on vaarallista ajatella että otettuamme nämä askeleet voimme olla varmoja pelastuksesta. Mutta tämä kirjoitus selvästi osoittaa että on mahdoollista ottaa nämä askeleet ja silti olla vielä synti isännän vallassa joka määräälee meitä tahtomme vastaan. Tämä on synnin tekoa ja katumusta, synnin tekoa ja katumusta vuosi suoden jälkeen. Se on synnin orjuudessa elämistä vaikka hän tietää paremmin ja toivoo tekevänsä paremmin.

Kun henkilö on tullut tuntemaan Jumalan totuuden ja tullut synnin tuntoon, on katunut ja tunnustanut, hän on taipuvainen uskomaan että hän on löytänyt pelastuksen, vaikka hän ei olekaan vielä vapautunut orjuudesta. Paavalin todistus *Roomalaisten* 7:ssä osoittaa että niin on. Epäilemättä Paavali oli suuri Jumalan mies. Hän ymmärsi evankeliumin ja pelastussuunnitelman. Hän tulee olemaan Jumalan valtakunnassa. Kuitenkin hän todistaa olevansa lihallinen ja myyty synnin alle ja sen orja. Hän ei tehnyt sitä minkä tiesi oikeaksi, vaan sitä minkä tiesi vääräksi. Jos tämä oli Paavalin kokemus tosi kristittynä, jolloin hänellä täytyi olla pelastuksen toivo, silloin meidän kristillinen kokemuksemme täytyy olla sama kuin hänellä *Roomalaisten* 7:ssä. Yleisesti uskotaankin sen olevan uudestisyntyneen Jumalan lapsen kokemus.

Valaistakseni asiaa haluaisin kertoa kokemukseni joka minulla kerran oli. Sain kutsun puhua pelastuksesta eräälle miehelle jolla oli korkea virka kirkossa jonka lisäksi hän oli myöskin uskonnollisen laitoksen johtaja ja perehtynyt hyvin kirkon opetukseen. Vuosia hän oli seisunut saarnatuolissa ja saarnannut seurakunnalle. Luettuani hänelle *Roomalaisten 7*, hän sanoi: ”Siinä on täsmällinen kuva minun kokemuksistani siitä lähtien kun annoin itseni Jumalalle. Minulla on vieläkin se sama probleema. Tunnen tehneeni synnin, tunnustan sen ja päätän olla tekemättä sitä enää. Sitten tulee kiusaus ja minä lankean uudelleen ja uudelleen ja uudelleen. Tiedän tarkalleen miltä Paavalista tuntui tässä kirjoituksessa.

Tämä mies oli suora ja avomiellinen niin kuin Paavali *Roomalaisten 7*ssä. Tuomitsematta tätä miestä on oikein tehdä kysynys: Voisiko ihminen tässä tilassa nousta kuolleista vanhurskusten ylönousemuksessa vai onko hän ikuisesti kadotettu? Ennen kuin yrität vastata tähän kysymykseen, varmistaudu siitä että olet ymmärtänyt oikein *Roomalaisten 7* kokemuksen.

Tässä on mies, hän tuntee Jumalan lain ja pitää sen parhaiten tuntemallaan tavalla. Hän käy kirkossa joka viikko. Maksaa uskollisesti kymmenykset ja uhrilahjat. Hoitaa hyvin kirkollisen virkansa. Ottaa osaa lähetystyöhön ja on korkeasti kunnioitettu yhteikunnassa. Mutta

hänen täytyy myöntää että hän on vielä oman sisäisen luonteensa orja, eikä voi tehdä sitä minkä hän sydämessään tuntee oikeaksi.

Tämä on *Roomalaisten 7* mies. Hän ei ole tahallinen synnintekijä maailmassa, joka ei välitä Jumalasta eikä ikuisuudesta. Me tiedämme että maailman mies ei tule pääsemään vanhurskasten ylönousemukseen mutta kuinka on laita *Roomalaisten 7*. Tämä kysynys on tärkeä.

On olemassa kaksi seikkaa jotka vaikuttavat voimakkaasti siihen mielipiteeseen että *Roomalaisten 7* kokemus on tosi Jumalan lapsen kokemus. Ensiksikin oma elämämme seurakunnallisen kanssakäymisemme aikana voidaan kuvata *Roomalaisten 7*ksi. Ajatellessamme uhrauksia joita olemme tehneet totuuden hyväksi olemme haluttomia myöntämään että kaikki tämä on tehty turhaan, sillä jos emme pääse iankaikkiseen elämään, silloin kaikki on ollut turhaa.

Toiseksi, ajatellessamme omaisiamme jotka ovat kuolleet *Roomalaisten 7* kokemuksessa olemme elätelleet toivoa nähdä heidät Jumalan valtakunnassa. Jos me nyt tulemme siihen uskon että *Roomalaisten 7* ei ole Jumalan lapsi silloin alamme pelätä ettemme tule heitä näkemään koskaan. Olen tavannut ihmisiä jotka pitävät kiinni uskosta että *Roomalaisten 7* on tosi Jumalan lapsi yksinomaan tästä syystä. He eivät ole tajunneet että mitä hyvänsä he uskovatkin tosiasia on tosiasia. Heidän kieltäytyessä

uskomasta totuutta ei muuta tilannetta vähääkään. Niin että kysymys on edessämme kaikessa tärkeydessään: Onko *Roomalaisten 7* kokemus tosi Jumalan lapsen vai ei?

Koska hyvänsä tämä kysymys tulee esille, vastaukset ovat kolmenlaisia. Muutamat sanovat empimättä että he nousevat pyhien ylösnousemuksessa. Toiset eivät ole varmoja. Kun taas toiset ovat sitä mieltä että jos tämä mies kuolee siinä tilassa hänellä ei ole osaa pyhien ylösnousemuksessa.

Näin ollen on äärettömän tärkeää että jokainen iankaikkiseen elämään pyrkivä löytää oikean vastauksen. Kuvittele henkilöä joka on *Roomalaisten 7* kokemuksessa ja uskoo sen olevan tosi kristillisen kokemuksen, hän ei etsikään enempää, sillä ne jotka etsivät, löytävät. Ja niin ollen hän ei löydäkään enempää. Hän on tyytyväinen siihen mitä hänellä on. Sitten tuomiopäivänä hän huomaa nojanneensa väärään toivoon. Kuinka hirvittävä onkaan hänen menetyksensä luulla koko elämänsä ajan kaiken olevan hyvin ja sitten huomata liian myöhään ettei se ollutkaan pelastus.

Tätä kysymystä ratkaistaessa on tärkeintä ettei mitään ihmisten mielipiteitä oteta huomioon. Vastaus täytyy löytää Jumalan sanasta ja kun se on löytynyt se täytyy uskoa koska se on Jumalan sana ja kirjoitettu meidän pelastukseksemme.

Ei ole epäilystäkään että *Roomalaisten* 7 mies on orjuudessa, sillä hän tietää mitä hänen tulisi tehdä mutta hän ei pysty sitä tekemään. Hän on haluton synnin tekijä mutta asian ydin on että hän on synnintekijä, ja palvelee synnin voimaa ja on niin ollen saatanan palvelija.

Jos hän palvelee saatanaa silloin hän ei voi palvella Jumalaa koska kukaan ei voi palvella samanaikaisesti kahta Herraa ”Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa” *Matteus* 6:24. Jos hän ei palvele Jumalaa kuinka hän voi olla Jumalan lapsi? Ei hän voi. Jos hän ei ole Jumalan lapsi kuinka hänellä voisi olla pelastus? Vastaus on taaskin. Ei voi.

Näiden todisteiden perusteella *Roomalaisten* 7 miehellä ei ole pelastusta.

Mutta tämä on vain yksi todistus tähän asiaan ja vaikka se onkin selvä ja vakuuttava ei se ole tarpeeksi, enemmän vielä tarvitaan, koska Kirjoitusten sääntönä on että ”jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla” *Matteus* 18:16. Siksi haemme vielä lisää todisteita Raamatusta. *Roomalaisten* 7nen luvun loppu jakeissa Paavali päättää kuvauksensa kokemuksista synnin orjuudessa. Epätoivon vallassa hän huutaa: ”Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?”.

Nyt voidaan kysyä: Kokeeko tosi kristitty kuoleman ruumiin niin kauheana että hänen sielunsa täytyy huutaa vapautusta? Ei, totisesti.

Vapauttaako Kristus tosi kristillisestä kokemuksesta? Ei tietenkään.

Silloin synnin orjuus, josta Paavali valittaa ei ole Jumalan lapsen kokemus vaan synnin palvelijan. Se oli tästä tilanteesta josta Jeesus tuli meidät vapauttamaan ja antamaan meille voiman taistelussa syntiä vastaan.

Tämä on toinen todistus.

Sitten yhteen vetona Paavali kuvailee vaihtunutta tilannetta joka seuraa hänen sydäntä särkevää avun huutoaan vapautuakseen orjuudesta ja hänen kiitollisuuttaan vapautuksesta. ”Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat, Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista” *Roomalaisten* 8:1, 2.

Sitten hän puhuu vapaudesta, voitosta, Jumalan poikuudesta ja lopettaa voitonriemuisena: ”Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton Hänen kauttansa joka on meitä rakastanut. Sillä minä olen varma siitä ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erroittaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa meidän Herrassamme” *Roomalaisten* 8:37, 39.

Emme ole läheskään kaikkia todistuksia käyttänyt näyttämään että *Roomalaisten* 7:ssä ei ole pelastusta mutta riittääköön tämä tähän.

Pyydämme lukijaa rehellisesti harkitsemaan mitä tämä merkitsee kyseen ollessa omasta kokemuksestasi. Jos olet *Roomalaisten 7* kokemuksessa, silloin sinulla ei ole pelastusta synnistä ja jos siinä tilassa satut kuolemaan, silloin sinulla ei ole osaa ensimmäisessä ylösnousemuksessa.

Henkilöllä, joka on kauan aikaa ollut uskollinen seurakunnan jäsen, ottanut osaa seurakunnalliseen toimintaan. Runsaskätisesti kannattanut sen toimintaa ja on hyvässä maineessa naapurien keskuudessa mutta on *Roomalaisten 7* kokemuksessa. Paljastus, että hänellä ei ole pelastusta voi tulla hänelle vakavana järkytyksenä. Kuitenkin on ehdottoman välttämätöntä että tämä paljastus tulee, koska todellinen tilanne täytyy ymmärtää ja siten voi tehdä sen mikä tarvitaan saadakseen sen mikä herralla häntä varten on.

Tämän paljastuksen seurauksena asianomainen henkilö voi joutua kiusaukseen hyljätä se koska hän ei halua sen olevan totta. Hän alkaa ajatella, tietysti minä olen Kristitty. Katso mistä minä olen luopunut seuratakseni Kristusta. Katso minun laajaa Kirjoitusten tuntemistani. Aikaa jonka minä vietän rukouksessa ja kirjoitusten tutkimisessä. minun korkea kirkollinen virkani ja ... ja ... ja

Vakavampaa erehdytä ei voi kukaan tehdä. Historiassa on liian monta ihmistä jotka menettivät iankaikkisen elämänsä koska eivät olleet

tarpeeksi rohkeita ja rehellisiä itseään kohtaan tässä tilanteessa. Tuloksena oli että Jumalan Henki ei voinut tehdä heille enempää ja syvä vaikutus joka heillä oli häipyi ja kuoli pois.

Toinen reaktio jonka saatat kokea on toivoton toivottomuus. Olet tarpeeksi rehellinen tajuaamaan että Jumalan sanan mukaan sinulla ei ole pelastusta. Kadotuksen ja syyllisyyden tunne valtaa sinut ja tunnet itsesi Jumalasta eroitetuksi ikuisesti. Tässä paikassa jos näin tunnet on se Pyhä Hengen työtä sinussa, sillä Hän haluaa sinun tuntevan oman hengellisen tilasi, sillä on välttämätöntä että väärä varmuus tulee poistetuksi ja Jumalan Henki voi tehdä sinussa seuraavan työn. Liian monet ovat eläneet Laodekian tilassa *Ilmestyskirjan* 3:14-22 he eivät tiedä että he ovat viheliäiset, köyhät, sokeat ja alastomat. Mutta tämä täytyy tulla tietoon, sillä jos ei, silloin sielu jää uinimaan väärään varmuuteen kunnes herääminen on liian myöhäistä. Siksi, iloitse jos näet itsesi toivottomasti kadotetuksi ikuisesti.

Iloitse myöskin siitä että on olemassa vapautus synnin vallasta. Sinun ei tarvitse jäädä *Roomalaisten* 7 kokemukseen synnin voittamana ja estettynä palvelemasta elävää Jumalaa. Ja tämä vapautus ei ole mikään salaisuus. Emme myöskään aio tuoda sinua toivottomuuden paikalle selvittämättä tarkasti millä tavalla tapahtuu vapautus synnin vallasta. Siksi pyydämme sinua jatkamaan tämän aiheen tutkimista

siihen asti kunnes usko saa otteen Jumalan voimasta ja sinä olet pelastettu.

Saatuamme varmuuden että *Roomalaisten* 7 ei ole kristitty, meidän täytyy myöskin ymmärtää miksi niin, vaikka hän tuntee lain ja haluaa sen pitää, kuitenkin hän ei pysty sitä tekemään. Tämän ymmärtäminen on ehdoton osa ongelman ratkaisemiseen, johon sisältyy ihmislouheen ymmärtäminen.

Ihmislouhe

Ihminen on sängen monimutkainen elävä kokonaisuus, jonka ruumiin eri osien välillä vallitsee läheinen keskinäinen suhde. Samanaikaisesti eroituu täytyy tehdä tärkeimpien jäsenten välillä ajatellessa sitä osaa jota ne näyttelevät jokainen vuorollaan.

Siten, jokaisella meillä ennen kaikkea on älykäs ajatteleva mieli. Tähän osastoon me otamme vastaan tietoja eri aistien kautta. Silmät, korvat, kosketus, maku ja haju. Tällä tavalla yksilö saa sanomia Jumalalta, niin että hän tietää mitä hänen tarvitsee tietää hänen omasta henkilökohtaisesta tilastaan, tarpeistaan, sekä mitä Jumala hänelle tekee.

Mieli ei hyväksy kaikkea mitä sille tarjotaan. Joitakin asioita se hylkää erilaisista syistä. Se voi myöskin hyljätä totuuden, jota ihminen eniten tarvitsee koska mieli on totutettu uskomaan

valheen, tai koska totuuden hyväksyminen olisi epämukava ja kallis.

Tehdäkseen tämän, mielen täytyy perustella syy ja tehdä johtopäätös. Tämä johtopäätös puolestaan vaatii päätöksen tekoa joka päätös pyytää sen mukaista toimintaa yksilöltä. Tämä on tahdon asettamista. Kun kaikki tämä on päätetty mielessä, sitten ruumista pyydetään panemaan täytäntöön mielessä tehdyt päätökset. Tämän tutkistelun tarkoituksena on tulla ymmärtämään että ruumis on instrumentti suunniteltu täyttämään ihmisen mielen tarkoituksia.

Myöhemmin kun siirrymme tutkimaan uudistustyötä eli reformia, joka seuraa uudestisyntymistä, silloin opimme ymmärtämään että ruumis myöskin pystyy vaikuttamaan mieleen kun se tarvitsee tyydytystä tai itsesäilytystä. Että ruumis on instrumentti on sanottu selvästi näillä sanoilla: ”Älkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne kuolleista eläviksi tulleina Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle” *Roomalaisten* 6:13.

Kenelläkään ei pitäisi olla vaikeuksia ymmärtää että ruumis on mielen palvelija. Ajattele yksinkertaista esimerkkiä: Sinä haluat mennä toiseenpaikkaan sieltä missä nyt olet. Mielessäsi oleva tieto sanoo että ensin sinun on käveltävä rautatieasemalle. Mielesi ei pysty menemään sinne omin neuvoin mutta se voi pyytää jalkoja-

si viemään sinut sinne. Ruumiisi tekee sen mielensä ohjauksella. Monta muuta esimerkkiä voitaisiin antaa tämän järjestelyn toiminnasta mutta jokainen meistä ymmärtää tämän hänen jokapäiväisestä elämästään. *Roomalaisten 7* miehen tapauksessa ruumis ei aina tee mitä mieli tahtoo sen tekevän, niin kuin jae 15 julistaa: ”Sillä minä en tunne omakseni sitä mitä minä teen sillä minä en toteuta sitä mitä tahdon, Vaan mitä minä vihaan sitä minä teen”.

Epäilemättä, *Roomalaisten 7* mies tietää mikä on oikein, hän tuntee Jumalan lain ja iloitsee Jumalan sanan totuuksista. ”Tahto minulla kyllä on mutta voimaa hyvän tekemiseen ei”, hän sanoo jakeessa 18.

Kysymys on nyt tämä: Miksi on niin että ruumis instrumentti ei noudata mielen ohjausta? Tähän täytyy olla ehdoton ja selvä syy. Kun tämä syy on löydetty ja ymmärretty, se on silloin askel tämän probleeman selvittämiseen.

Roomalaisten 7 tilanne ei ole oikein. Jumala ei luonut ihmistä kapinoimaan omaa tahtoansa vastaan. Hän antoi ihmiselle ruumiin jonka tehtävänä oli täyttää hänen tahtonsa halu. Vaikka tämä onkin näin *Roomalaisten 7*ssä, *Roomalaisten 8*ssa se on jo toisin, Hän pystyy jo tekemään sitä mikä on oikein.

Tässä keskitason henkilö voi päätellä että tahto on liian heikko, tarvitaan suurempaa päättäväisyyttä tuomaan ruumis tahdon alaisuuteen.

Tässä tapauksessa voimakkaampi tahto ei pysty muuttamaan tilannetta vähääkään.

Jokaisella ihmisellä on ruumis ja mieli. Hänellä on myöskin kolmas olemus, joka pelaa hyvin suurta osaa hänen elämässään. Tämän tunnistaminen tuottaa monelle vaikeuksia jopa siinä määrin että he kieltävät sen olemassa olon, tai samaistavat sen ihmisen lihallisen mielen kanssa. Tämä on vakava erehdys joka estää heitä saamasta vapautusta synnistä ja tästä vihollisesta. Tämän kolmannen olemuksen tunnistaminen on niin tärkeä että meidän täytyy ottaa tässä aikaa ja tilaa voidaksemme näyttää sen olemassa olon.

Suurella varmuudella ja selvästi Paavali viittaa siihen tässä *Roomalaisten* 7:ssä ”Sillä sisäisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin, mutta jäsenissäni minä näen toisen lain joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on” *Roomalaisten* 7:22, 23.

Ajattele tätä hyvin tarkasti. Paavali todistaa että hän ilolla yhtyy Jumalan lakiin. Sellainen ilo voi olla vain älykkäässä, järkiperaisessä mielessä. Että tämä on se kolmas olemus johon hän viittaa, selviää seuraavista sanoista.

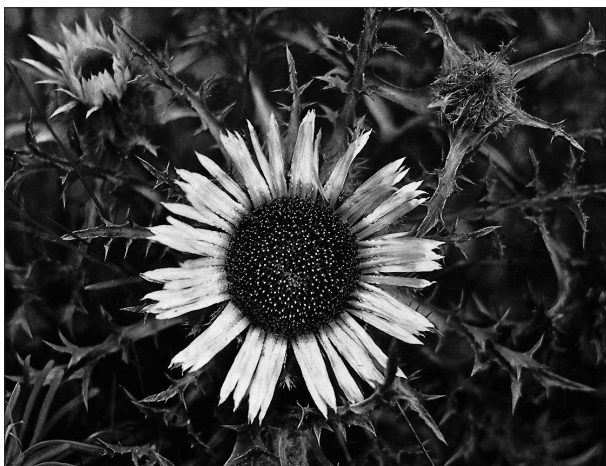
”Mutta jäsenissäni minä näen toisen lain joka sotii minun mieleni lakia vastaan”. Siten, vaikka hän mielessänsä ilolla yhtyy Jumalan lakiin, hänen jäsenissään on toinen laki joka sotii hänen

mielensä lakia vastaan. Tuloksena hän on synnin lain orjana, joka hänen jäsenissään on. Huomatkaamme että synnin laki ei ole liha itse, vaan se on eri olemus joka asuu lihassa. Aikaisemmin, jakeessa 17 hän sanoi: ”Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti joka minussa asuu”. Että synnin laki eli kivisydän asuu ihmisen jäsenissä käy selväksi toisesta Kirjoituksesta: ”Minä annan teille uuden sydämen ja uuden Hengen minä annan teidän sisimpäanne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen” *Hesekiel 36:26*.

Se mitä Paavali kutsuu *Roomalaisten 7*ssä ”Synnin laki”, Hesekiel kutsuu sitä ”Kivisydämeiksi. *Roomalaisten 7*ssä se asuu lihassa mutta lupaus on että se otetaan pois lihasta. Kun se on otettu pois liha jää vielä jäljelle. Tämän pitäisi osoittaa selvästi että kysymys on kolmesta oleuksesta, Mieli, liha ja Synnin Laki, eli ”Kivi Sydän, joka hallitsee lihassa oman tahtonsa mukaan ja ihmisen mielen tahtoa vastaan.

Roomalaisten 8:7 viittaa siihen olemukseen kutsumalla sitä ”Lihan Mieleksi” Näillä sanoilla: ”Sentähden että lihan mieli on vihollisuutta Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle eikä se voikaan”.

Tämä teksti on yksi niistä jotka kaikkein selvimmän osoittavat että tämä kolmas olemus on ihmisessä. Ajattele tarkasti mitä tässä tekstissä sanotaan. Sitä ei voi soveltaa ihmisluonteeseen.

Ensiksikin on täysin mahdollista syntisen lihan olla vanhurskauden instrumenttinä olemalla kuuliainen Jumalan laille, mutta lihan mielelle se on mahdotonta.

Lihan mieli ei ole ainoastaan vihollisuudessa Jumalaa vastaan vaan se on perusolemukseltaan vihollisuutta Jumalaa vastaan. Jos se olisi vain vihollisuudessa Jumalaa vastaan sen voisi sovittaa Jumala kanssa mutta kun se on vihollisuus itse, silloin sovitus on mahdotonta.

Mutta lihan voi sovittaa *Roomalaisten* 6:13. Paavali kehoittaa uskovia antamaan ”jäsenensä vanhurskauden aseiksi Jumalalle”.

Meissä ihmisissä on siis voima joka on vihollisuutta eikä voi palvella Jumalaa ja meissä on toinen voima joka voi, nimittäin liha, siksi ne eivät voi olla yksi ja sama.

Lihan mieli on synnin laki, kivisydän ja synnin voima, joka hallitsee yksilöä hänen mielensä tahtoa vastaan Liha on synnin voiman alainen jota sen on pakko totella niin kauan kuin se hallitsee. Paavali tekee kauniin yhteen vedon *Roomalaisten* 7 loppu jakeessa kun hän sanoo: ”Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia mutta lihalla synnin lakia”.

Vastakkaisella sinulla:

”Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita.” *Matteuksen* 7:16, 17.

Siten mieli ja liha palvelevat kumpikin eri voimaa ja siitä syystä liha ei tee sitä mitä mielen tahto haluaa sen tehdä. Se on alamainen sille voimalle joka on vihollisuus Jumalan lakia vastaan.

Nyt olemme tulleet tuntemaan koko probleeman ja mitä me nyt teemme on tulos eli hedelmä siitä mitä me olemme. Niin kuin Jeesus sanoo: ”Hyvä puu ei tuota huonoja hedelmiä eikä huono puu tuota hyviä hedelmiä sillä jokainen puu tunnetaan sen hedelmistä. Hyvä ihminen hyvästä sydämestänsä tuo esille sitä mikä on hyvää. Kun taas paha ihminen pahasta sydämestänsä tuo esille vain pahaa, sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu” *Luukkaan 6:43-45*.

Tässä Kristus viittaa luonnon lakiin jota ei koskaan ole rikottu ja jonka lapsikin tuntee. Se on äärimmäisen luotettava periaate. Viitattuaan tähän Hän jatkaa että niin kuin se on luonnossa sama periaate toimii hengellisessä maailmassa.

Näin ollen jos me haluamme elää elämämme hyvissä teoissa meidän täytyy tulla hyviksi ihmisiksi.

Mutta kukaan jolla on lihan mieli, eli kivi sydän, ei voi olla hyvä ihminen ja silloin hän ei voi kantaa hyviä hedelmiä, niin että tässä on probleema. Ihmisen mielen tahto on kääntynyt palvelemaan Jumalaa ja Jumalan sanan totuuksia, mutta lihallinen ihmisluonne on orjuudessa synnin voiman alla joka asuu hänen jäsenissänsä ja hallitsee niitä hänen mielensä tahtoa

vastaan. Tämä ei merkitse sitä että liha ja mieli eivät voi olla probleema, ne voivat mutta ei enää sen jälkeen kun henkilö on tullut *Roomalaisten 7* kokemukseen. Hän on tullut siihen koska hän on nähnyt totuuden kauneuden ja kääntynyt siihen. Hänen lihansa ei ole probleema koska se on orjuudessa synnin voiman alla ja ennen kuin se on vapautettu synnin voimasta se ei voi tehdä sitä mitä mielen tahto haluaa se tekevän.

Synnin laki ruumiin jäsenissä on probleema. Se on juuri ja pohjimmainen syy siihen, niin että ilmeisesti tässä on se kohta johon probleeman ratkaisu täytyy soveltaa.

RATKAISU

HETI alkuun on tarpeellista korostaa että lihan mieltä ei koskaan pitäisi yrittää taivuttaa Jumalan lain alle koska sellainen yritys on mahdottomuus. Muistakaamme Jeesusen sanat Hänen kuvaillessaan piikkipensasta että minkäänlainen pakkovoiman käyttö ei auta paha sydäntä tuottamaan hyviä hedelmiä ajattele piikkipensasta jonka todellinen luonne on vihollisuutta omenan tuottamislaikua vastaan. Jokainen puutarhuri tietää sen olevan mahdotonta.

Siksi jokainen jolla vielä on lihan mieli ja yrittää pitää Jumalan lain ja tuottaa hyviä Hengen hedelmiä, yrittää sellaista joka on mahdotonta. Ainoastaan kun lihan mielen voima on poistettu ja se on lakannut hallitsemasta, ihminen voi alkaa pitämään Jumalan lakia. Kirves on pantava puun juurelle, muuta tapaa ei ole.

Tämän päivän uskonnollisessa maailmassa on ihmisiä jotka ajattelevat että laki pitäisi poistaa. Tarkempi harkinta paljastaa että niin ei voi olla. Oppimaton mies ajatteli poistaa kuumuus probleeman rikkomalla lämpömittarin ja kun hän oli sen tehnyt, kuumuus jatkui samantapaisena mutta hän menetti sen josta olisi nähnyt kuinka kuumaa se on.

Samoin jos laki poistetaan ei se korjaa synti probleemaa, se jatkuu samanlaisena ja ihmisellä ei olisi mittaria jolla näkisi mitä synti on. Aikaisemmassa osassa *Roomalaisten* 7 tämä totuus on hyvin ilmaistu esimerkillä avioliitto. Siinä on selvästi näytetty että laki on hyvä, sitä ei tarvitse muuttaa mutta muutos täytyy tapahtua ihmisessä koska hänessä on ongelma. ”Vai ettekö tiedä veljet minä puhun lain tunteville että laki vallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää. Niinpä laki sitoo naidun vaimon elossa olevaan mieheensä, mutta jos mies kuolee on vaimo irti tästä miehen laista. Sen tähden hän saa aviorikkojan nimen jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle mutta jos mies kuolee ei hän ole aviorikkoja jos menee toiselle miehelle. Laki ei ole muuttunut vaan muutos on tapahtunut naisessa. Hän ei ole enää naimisissa, hänestä on tullut naimaton. Niin on myöskin hengellisessä maailmassa.

Paavalin tarkoitus ei ollut kirjoittaa tutkielmaa avioliitosta vaan hän käytti sitä valaisevana esimerkkinä Hengellisestä avioliitosta Kristuksen kanssa. Niin veljeni, teidätkin on kuolettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omaksi, Hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle *Roomalaisten* 7:4.

Tässä jakeessa ei ole vihjaustakaan lain muutoksesta mutta sen sijaan selvä viittaus

muutoksesta ihmisessä. Hänen täytyy kuolla että hän voisi mennä avioliittoon toisen kanssa, se on Kristuksen, koska Hän on se joka on herätetty kuolleista.

Jeesuksen Kristuksen työn tarkoituksena on pelastaa synnistä niin kuin on kirjoitettu: ”Ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistään” *Matteus* 1:21.

Olla pelastettu synnistä tarkoittaa olla pelastettu lain rikkomisesta sillä synti on laittomuus niin kuin on kirjoitettu: ”Jokainen joka tekee synnin tekee myön laittouuden, sillä synti on laittomuus” *1 Johannes* 3:4. Siksi, olla pelastettu lain rikkomisesta on tulla pelastetuksi lain kuuliaisuuteen. Niin kuin siis näemme tahdon voiman käyttö ja lain poistaminen ei ole ratkaisu tähän pulmaan.

Käännymme nyt tutkimaan pulman todellista ratkaisua, joka on vanhan poistaminen ja uuden tilalle paneminen. Ajattele seuraavia sanoja: ”Ja minä annan heille yhden sydämen ja uuden Hengen minä annan teidän sisimpäanne, ja minä poistan kivisydämen heidän ruumiistansa ja annan heille lihasydämen, niin että he vaeltavat minun käskyjeni mukaan ja noudattavat minun oikeuksiani ja pitävät ne ja he ovat minun kansani ja minä olen heidän Jumalansa” *Hesekiel* 11:19,20.

Näin selvin sanoin Jumala ilmoittaa että Hän ottaa pois synnin eli kivisydämen heidän

*Ei riitä että puu hakataan poikki,
Se täytyy poistaa juurineen,
muuten se kasvaa uudestaan.*

lihastansa ja panee uuden sydämen sen tilalle. Tällä kaikella on tarkoitus ”että he vaeltavat minun käskyjeni mukaan ja noudattavat minun

oikeuksiani ja pitävät ne ja he ovat minun kansani ja minä olen heidän Jumalansa”.

Näemme nyt selvästi että *Roomalaisten 7* ei voinut tehdä mitä hän halusi, koska hänellä vielä oli vanha kivisydän hallitsemassa häntä. Hera tietää tämän, poistaa rikollisen ja antaa kokonaan uuden sydämen sen tilalle.

Roomalaisten 7 halusi tehdä hyviä töitä Hengen hedelmien muodossa, jotka ovat Rakkaus, Ilo, Rauha j.n.e. mutta tämä paha oli hänellä esteenä. Hänen tuottama hedelmä oli viha ylpeys kateus jne, joten hänen tilansa oli sama kuin puutarhurin jolla oli piikkipesas ja ratkaisu on molemmilla sama. Tämä vanha ihminen täytyy repiä pois juurineen ihmisen ruumiista joka on tehty maan tomusta ja korvata uudella ihmisellä joka on syntynyt ylhäältä. Vain siten hän voi olla Jumalan lapsi ja tuottaa hyviä Hengen hedelmiä.

Tämä totuus on esitetty kirjoituksissa monta kertaa toistuvilla todistuksilla, joten jokainen voi ymmärtää millä tavalla voi vapautua synnin vallasta. ”Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista. Sillä mikä laille oli mahdotonta koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki lähettämällä oman poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihas- sa, että lain vanhurskaus täytettäisiin meissä,

jotka emme vaella lihan mukaan vaan Hengen” *Roomalaisten* 8:2-4.

”Jumala lähetti oman poikansa maailmaan tuomitsemaan synnin lihassa”. Tässä täytyy tunnistaa sangen tärkeä eroitus, synnin tekemistä voidaan kutsua lihan synniksi. ”Kivisydän” eli ”lihan mieli” on sanan laajemmassa merkityksessä synty lihassa, joka sellaisena on probleeman juuri ja jatkuvana häviön aiheuttajana niiden kokemuksessa jotka vielä ovat lihasa asuvan synnin vallassa.

Miksi Hän tuli tuomitsemaan synnin lihassa? ”Jotta lain vanhurskaus täytettäisiin meissä jotka emme vaella lihan mukaan vaan Hengen”. Toistamiseen sanoma on sama. Vanha on tuomittu ja poistettu niin että määrätty tarkoitus saavutettaisiin ja tämä tarkoitus on että me voisimme elää vanhurskasta elämää Jeesuksessa Kristuksessa meidän Herrassamme.

Kun Jeesus tuli tuomitsemaan synnin lihassa, mihin Hän sen tuomitsi? Hän tuomitsi sen kuolemaan. Tämä kuolema astui voimaan Hänen kuoleman ja ylösnousemisensa kautta. Tämä totuus on selvästi ilmaistu *Roomalaisten* 6:1-6.

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä että armo suureksi tulisi? Pois se. Me jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä että me kaikki jotka olemme kastetut Jeesukseen Kristukseen, olemme Hänen kuolemaansa

kastetut? Niin olemme siis yhdessä Hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme Hänen kanssaan yhteen kasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme myös samoin yhtäläisessä ylösnousemuksessa, kun tiedämme sen että meidän vanha ihmistemme on Hänen kanssaan ristiin naulittu että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi.”

Jae 6 on puheen aiheen kohokohta näissä jakeissa. Aikaisemmat jakeet näyttävät selvästi että ne jotka ovat Jeesuksessa Kristuksessa ovat siksi tosi Jumalan lapsia, he ovat vanhurskaudetut ja siksi heillä on pääsy taivaan valtakuntaan. He ovat kuolleet ja herätetyt niin kuin Hän on kuollut ja herätetty. Jae 6 sanoo mikä se on joka on kuollut.

Ennen kuin kiinnitämme huomiomme siihen minkä täytyy kuolla ennenkuin vapaudumme synnin voimasta, yrittäkäämme tajuta aikaisempien jakeiden sanoman voima. Niiden sanoma on että ainoastaan ne jotka ovat kuolleet voivat elää. Tämä on toisin sanoin ilmaistu sanoma että vanhan täytyy poistua ennen kuin uusi voi tulla tilalle. Kuolema aina ottaa pois vanhan, kuolleista nousu tuo tilalle uuden.

Tämä totuus on voimalla ilmaistu jakeessa 5, ”Sillä jos me olemme Hänen kanssaan yhteen

kasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa”. Tämän jakeen alkuosa on ehdollinen lause, ”jos me olemme hänen kanssaan ...”. Tämä ilmaisee totuuden että jos tätä ehtoa ei täytetä, lopputa-
pahtuma ei voi seurata, koska ainoastaan ne jotka ovat kuolleet Kristuksen kanssa voivat elää Hänen kanssaan. Tämä merkitsee sitä että jos vanha on otettu pois, voi uusi tulla tilalle. Piikki-
pensas täytyy ottaa ensin pois ennen kuin omen-
apuu voi tulla tilalle, ne molemmat eivät voi kas-
vaa samanaikaisesti samassa paikassa.

Kun Paavali sanoo, meidän täytyy kuolla Kri-
stuksen kanssa, mitä hän sillä tarkoittaa? Onko
meidän todella kuoltava vai onko se vain hengeli-
sen suhtautumisen vaihdos tai jotai sinne
päin? Se mikä tekee tämän vaikeasti ymmärret-
täväksi ja monelle uskoa että se on todella kuo-
lema, koska he eivät tiedä eivätkä ole tottuneet
ajattelemaan että syntinen liha ja lihan mieli, eli
kivisydän, joka asuu ihmisessä ovat kaksi eri
asiaa. Keskitason ihminen ajattelee että synti-
nen luonne on sama kuin syntinen liha.

On totta että kun henkilö jättää taaksensa
Roomalaisten 7 kokemuksen on todella kuol-
leista ylösnoussut Jumala lapsi mutta hän ei
ole kuollut fyysillisesti. Hänellä on sama liha ja
veri kääntyneenä ihmisenä kuin hänellä oli
kääntymättömänä. Tässä ei ole tapahtunut muu-
tosta. Syntinen liha on kuolevainen liha. Siitä ei

kukaan saa vapautusta ennen kuin suurena ylösnousemuksen aamuna, jolloin Kristus laskeutuu kutsumaan omansa heidän taivaalliseen kotiinsa.

Kuitenkin hän kuolee. Mutta jos ei, silloin hän ei voi olla Kristuksessa. Mikä sitten kuolee? Vastaus on 6:ssa jakeessa. ”Kun tiedämme sen että että vanha ihmisemme on Hänen kanssaan ristiin naulittu”. Kuka tämä vanha ihmisemme on? Mitä tämä tarkoittaa? 6:n jakeen loppuosa kertoo meille että ”vanha ihmisemme” on ristiin naulittu että synnin ruumis kukistettaisiin. Paavali olisi voinut kirjoittaa myöskin näin: Tietäen että vanha ihmisemme on Hänen kanssaan ristiin naulittu että vanha ihmisemme kukistettaisiin... Mutta sen sijaan hän käytti sanoja ”synnin ruumis”. Siten me olemme autetut tietämään että ”vanha ihmisemme” ja ”synnin ruumis” ovat yksi ja sama asia.

Roomalaisten 7:24 sitä kutsutaan ”kuoleman ruumiiksi”; joka tarkoittaa aikaisemmin samassa luvussa tutkisteltua ”synnin lakia”.

Tiedämme nyt että vanha ihminen on ”synnin ruumis”, ”kuoleman ruumis” ja ”synnin laki” viittavat ”lihan mieleen” joka ei alistu Jumalan lain alle eikä se voikaan.

Tämä on se joka on ristiin naulittu kuolemaan niiden elämässä jotka ovat kääntyneet synnistä vanhurskauteen.

Tämä on se joka täytyy kuolettamalla poistaa niin että uusi elämä voidaan panna vanhan tilalle.

Älköön kukaan mitenkään väärin ymmärtäkö tätä totuutta että tämä on tosi kuolema. Ristiin naulitseminen ei ole sen karkoittamista pois. Se ei ole vangitsemista elin ikäiseen vaivaan. Ristiin naulitseminen on kuolema. Sen tarkoituksena on panna kuolemaan. Ne jotka naulitsevat ristiin eivät ole tyydyttyjä ennen kuin ovat saavuttaneet tämän tuloksen.

Siksi, kun Paavali sanoo. Vanha ihminen on ristiin naulittu, hän tarkoittaa että se on kuollut. Varmistautuakseen että lukija saa oikean käsityksen hän on ristiin naulittu, niin että synnin ruumis kukistettaisiin eli tuhottaisiin. Kun jokin on tuhottu se lakkaa olemasta. Sen elämä on loppunut, sitä ei enää ole. Jokaisessa textissä ja esimerkiksi olemme nähneet että työ on tehty määrätysissä tarkoituksessa ja se on että ihminen voisi kääntyä tottelemattomuudesta kuuliaisuuteen ja lain vanhurskaus täytyisi hänen elämässään, niin että ”tästä lähtien emme enää palvelisi syntiä”.

Luonnosta saamme ihmeellisen esimerkin Evankeliumin totuuteen. Tässä jakeessa olevan totuuden näemme suuremmassa voimassa jos panemme piikkipensaans vanhan ihmisen paikalle ja sitten luemme jakeen sovitettuna puutarhuriin joka haluaa hyviä hedelmiä mutta hänellä on piikkipensas. Hän repii sen pois, istuttaa tilalle omenapuun ja sanoo: ”Tietäen että vanha puu on revitty pois juurineen että piikkipensas tulisi tuhotuksi niin ettei se enää tästä lähtien

kasvaisi piikkejä”. Kenelläkään ei ole vaikeutta nähdä että tämä periaate toimii luonnossa ja kuinka se toimii. Samalla tavalla se toimii hengellisessä maailmassa. Sen ymmärtäminen on samoin selvää koskien sielun puhdistusta alustavana työnä, voiton saamiseksi synnistä.

Vapautus

Tämä tutkistelu tähän asti on osoittanut että se mitä me teemme johtuu siitä mitä me olemme ei tahdon heikkoudesta eikä voimasta. Kun meillä on jäsenissämme synnin laki ja kuolema, meillä on silloin ruumiissamme pahan voima, joka pitää hallussaan ruumiimme toiminnot ja säätelee niitä oman tahtonsa mukaan, ottamatta huomioon meidän haluamme ja mielemme tahtoa. Siksi vapautuaksemme tästä voimasta, se on poistettava jäsenistämme ja sen paikka täytettävä uudella elämällä. Mitään muuta tapaa ei ole uudestisyntymis kokemukseen, eli *Roomalaisten 7* vankeudesta *Roomalaisten 8* vapauteen.

Tämän probleeman tuntemisen tarpeellisuus on elin tärkeä vapauteen pääsemiseksi. Kysymys, kuinka vapautua siitä orjuudesta on vielä vastaamatta.

Antaessani ensimmäisen kerran tämän tutkistelun eräälle perheelle. Selvitettyäni tarkasti syntiprobleeman niin kuin se on tehty tässä

julkaisussa, otimme lepotauon. Vaimo sanoi: ”Muutama viikko sitten kuuntelimme tarkalleen samanlaisen saarnan kuin tämä”.

”Kyllä” sanoi aviomies. ”Saarnaaja esitti probleeman samalla tavalla niin kuin olemme kuulleet tässä. Koko ajan minä kuuntelin tarkasti koska halusin tietää sen ratkaisun. Tiesin että itse olin *Roomalaisten* 7:ssä ja halusin siitä vapautua. Mutta kun hän oli esittänyt probleeman hän istuutui. Huolestuneena tietämään vastauksen jota hän ei vielä ollut antanut minä nousin seisomaan ja sanoin ’Pastori, te olette antanut meille probleeman, olkaa hyvä ja kertokaa meille sen ratkaisu. Sanokaa kuinka tästä synnin voimasta päästään vapaaksi’.

Pastori nousi seisomaan ja sanoi surullisena: ”Olen pahoillani, en pysty sitä teille kertomaan koska en ole löytänyt siihen vastausta’. Minä suuresti pettyneenä istuin takaisin paikalleni.”

Mies istui hetken hiljaa ajatellen kokemukstaan. Sitten hän kääntyi minuun päin ja sanoi, ”Aiotteko tekin tehdä samoin ja jättää meidät ilman ratkaisua siihen?”

Olin iloinen voidessani sanoa hänelle Levähdystauon jälkeen ratkaisu tulee varmasti seuraamaan sangen selvillä sanoilla. Siten emme jätä teille ainoastaan ongelmaa vaan sanelemme siihen ratkaisun selvin sanoin ja ehdoin.

Evankeliumi on sen ratkaisu. Se on Jumalan voima pelastamaan synnistä.

Voit ehkä kysyä, miksi sinä et ole pelastunut synnistä. Jos se on Jumalan voima pelastamaan siitä? Vastaus on että se ei ole Jumalan voima kaikille.

Lue *Roomalaisten* 1:16 huolellisesti nähdäkseksi tämän. Niin kuin nähdään, Paavali ei sanonut: ”Minä en häpeä Evankeliumia, sillä se on Jumalan voima jokaiselle”. Paavali ei selittänyt mitään näitä sanat tarkoittivat jos pysähdymme siihen vaan hän tarkoitti että Evankeliumi on Jumalan voima jokaiselle ”*joka uskoo*”. Evankeliumi on mukavia sanoja uskottomalle mutta uskovalle se on Jumalan voima pelastukseksi synnistä.

Apostoli *Johannes* kaiutteli samaa totuutta näillä sanoilla: ”Sillä kaikki mikä on syntynyt Jumalasta voittaa maailman ja tämä on se voitto joka on maailman voittanut, meidän uskomme” *1 Johanneksen* 5:4.

Jos tavalliselta tunnustavalta Jumalan lapselta kysytään, onko sinulla uskoa? Hän vastaisi hyvin vakuuttavasti, kyllä hänellä on. Vastaus onkin oikea määrättyssä mielessä, koska hän uskoo että Raamattu on Jumalan sana. Hän uskoo että Jumala on kaikkein korkein olento. Hän uskoo että syntiä kohtaa rangaistus ja että Jeesuksessa yksin on pelastus.

Hän voi uskoa kaiken tämän mutta häneltä puuttuu usko evankeliumiin, joka on Jumalan

"Tähän asti saat tulla mutta et edemmäksi, tässä täytyy sinun ylväitten aaltojesi asettua."

Jobin Kirja 30:11.

voima pelastamaan synnistä. Voidaan aivan varmuudella sanoa että kuka hyvänsä on Roomalaisten 7 kokemuksessa Hänellä ei ole uskoa joka voittaa maailman. Usko ei ainoastaan tuo voittoa, se on voitto itsessään. Siksi jos hänellä on usko josta Paavali ja Johannes epistolassaan puhuu silloin on varmaa että hän ei ole *Roomalaisten 7* kokemuksessa vaan *Roomalaisten 8* vapaudessa.

Tämä on se usko josta Jeesus puhui sanoessaan: ”Kun ihmisen Poika tulee löytäneekö hän uskoa maan päältä” *Luukkaan 18:8*.

Usko joka vapauttaa synnin orjuudesta ei ole kovin yleistä nykyään tässä maailmassa. Jeesus tiesi tämän, siksi Hän teki kysymyksen osoittaakseen että hän ei odottanut löytävänsä kovin paljon tätä uskoa kun Hän tulee. Kuitenkin, ilman tätä uskoa voitto ei ole mahdollista. Siksi kuinka tätä uskoa harjoitetaan täytyy tehdä selväksi.

Kääntykäämme kertomukseen aatelismiehestä joka tuli Jeesuksen luo pyytämään Häntä parantamaan hänen poikansa. ”Niin Hän tuli taas Galilean Kaanaan jossa Hän oli tehnyt veden viiniksi. Ja Kapernaumissa oli eräs kuninkaan virkamies, jonka poika sairasti. Kun hän kuuli Jeesuksen tulleen Judeasta Galileaan, meni hän Hänen luoksensa ja pyysi Häntä tulemaan ja parantamaan hänen poikansa sillä tämä oli kuolemaisillaan. Niin Jeesus sanoi hänelle: Ellette näe merkkejä ja ihmeitä

te ette usko. Kuninkaan virkamies sanoi Hänelle: Herra, tule ennenkuin minun lapseni kuolee. Jeesus sanoi: Mene, sinun poikasi elää. Ja mies uskoi sanan jonka Jeesus sanoi hänelle ja hän meni ja hänen ollessaan paluu matkalla hänen palvelijansa kohtasivat hänet ja sanoivat hänen poikansa eli. Niin hän tiedusteli heiltä millä hetkellä hän oli alkanut toipua? He sanoivat: Eilen seitsemännellä hetkellä kuume lähti hänestä. Niin isä ymmärsi että se oli tapahtunut sillä hetkellä kun Jeesus oli sanonut hänelle, sinun poikasi elää. Ja hän uskoi ja koko hänen huonekuntansa. Tämä oli taas tunnusteko, toinen, jonka Jeesus teki tultuaan Juudeasta Galileaan” *Johanneksen* 4:46-54.

Vaikka tämä kertomus onkin meille esimerkkinä uskon käytöstä fyysilliseen parannukseen, soveltuu se myöskin esimerkiksi hengellisen sairauden parannukseen. Syvällisempi tarkoitus Kristuksen työssä parantaa fyysillisiä sairauksia oli opettaa meille Hänen voimansa ja tapansa vapauttaa hengellisistä sairauksista. Jos me näemme Hänessä ainoastaan voiman parantaa Spitalin, halvauksen j.n.e., silloin emme ole nähneet Hänen työssään Hänen todellista sanomaansa. Jumalan sanassa sairaus on synnin vertauskuva *Jesajan* 1:4-6.

Verratkaamme sairautta synti probleemaan jonka olemme jo tutkineet. Sairaalla ihmisellä on ruumis instrumentti. Mielessään hän haluaa

suorittaa määrättyjä tehtäviä mutta hänen lihassaan on sairauden voima joka estää häntä suorittamasta näitä tehtäviä. Kun tämä sairaus on hänestä poistettu, sitten hän voi tehdä nämä halutut tahtävät. Voiko tästä probleemasta olla parempaa vertauskuvaa? Tuskin.

Kun tämä aatelismies matkusti Kaanaan pyytämään apua Kristukselta, hän haki apua problemaan joka oli verrattaviss syniti problemaan. Sairauden voima täytyi saada poistetuksi pojasta niin kuin me tarvitsemme synnin voiman poistamista meidän ruumiistamme. Epäilemättä hän meni ainoan henkilön luo joka voi häntä auttaa. Hän meni pyytämään sellaista jonka Herra halusi hänen saavan. Mutta Jeesus kielsi hänen pyyntönsä. Tämä kieltäytyminen ei johtunut siitä että Jeesus niin halusi, eikä siksi että hän ei ollut Jumalan suosiossa, Vaan tapa jolla aatelismies esitti pyyntönsä, teki Jeesukselle mahdottomaksi parantaa hänen poikansa.

Monta kertaa mekin olemme rukoilleet anteeksi antoa ja hartaasti pyytäneet Herraa antamaan voiton synnistä, ja kuitenkin huomanneet että tämä syniti on vieläkin siellä, ikään kuin emme olisi koskaan pyytäneet siitä voittoa. Olemme olleet neuvottomia ja hämmentyneitä voimatta ymmärtää miksi herra ei ole vastannut rukoukseemme. Niin olisi tämäkin mies mennyt kotiinsa ja löytänyt poikansa kuolleena, jos hän ei olisi nähnyt erehdystään ja

lähestynyt Kristusta oikealla tavalla. Ja kun hän tuli uskoon hänen rukouksensa kuultiin ja siihen vastattiin.

Jeesus ei jättänyt tätä miestä tietämättömäksi hänen uskon puutteestaan. Hän sanoi hänelle murheellisena: ”Ellette näe merkkejä ja ihmeitä te ette usko” *Johanneksen* 4:48. Sanoa tälle miehelle te ette usko, on samaa kuin sanoa hänelle: Sinä et usko vielä, olet vielä epäuskoinen.

Tämä mies tiesi suuren tarpeensa. Hän tiesi että minkäänlainen maallinen voima ei voinut parantaa hänen lastansa. Samoin sinä tiedät ettei minkäänlainen voima maailmassa voi pelastaa sinua synnistä. Tämä mies lähestyi Kristusta pyynnöllään. Samalla tavalla sinäkin olet tullut Hänen luokseen pyytämään häntä pelastamaan sinut synneistäsi. Tämä mies rukoili Kristusta, sillä esittämällä pyyntö Kristukselle on rukous. Niin sinäkin olet rukoillut häntä monta kertaa. Kuitenkin Kristus sanoi hänelle kaikesta huolimatta, sinä olet epäuskoinen. Eikä niin ollen voinut tehdä hänelle mitään.

Tämä merkitsee sitä että kaiken tämän jälkeen minkä olet tehnyt saadaksesi voiton synnistä, sinä vielä huomaat olevasi Roomalaisten seitsemässä. Silloin sinä myöskin olet epäuskoinen. Jos olet epäuskoinen silloin sinä tarvitset ynnärtää uskon tien, uskon joka toimii rakkauudessa ja puhdistaa sielun.

Kuinka tämä mies tuli Jeesuksen luo? Hänen sanansa ilmaisevat sen meille: ”Ellette näe merkkejä ja ihmeitä te ette usko”. Toisin sanoen hän tuli Jeesuksen luo ja esitti Hänelle pyynnön. Sitten hän jäi odottamaan nähdäkseen josko Jeesus täyttäisi hänen pyyntönsä. Jos Hän voi ja täytti, sitten hän itse myöskin vuorostaan uskoi si Häneen.

Tämä ei ole pelastavaa uskoa eikä se voikaan. Jos jokainen meistä rehellisesti tutkisi sitä tapaa jolla me olemme lähestyneet Jumalaa rukouksessa, Huomaisimme että olemme tehneet sen täsmälleen samalla tavalla kuin tämä aatelismies teki. Me olemme pyytäneet Jumalaa siunaamaan meitä. Sitten olemme menneet pois odottamaan, nähdäksemme tuleeko se meille ennen kuin uskomme että meillä on se lahja jonka Hän on luvnut.

Voimme melkoisella varmuudella sanoa että jos Herra antaisi meille siunauksen jota olemme pyytäneet, olisimme suuresti yllättyneet sen saamisesta. Ratkaiseva hetki on tullut tälle miehelle, niin kuin sen täytyy tulla jokaiselle meistä jotka haluamme kokea pelastavan uskon.

Kun Vapahtaja puhuu meille nuhtelun sanoja, silloin jumalan Henki joka näyttää todeksi synnin, vie ne syvälle omaan tuntoomme näyttämään luonteessamme olevan virheen. Ja niin Kristuksen sanat olivat tarpeeksi Pyhän Hengen avulla näyttämään hänelle hänen sydämessään

olevan epäuskon joka vaivasi häntä. Nähtyään mitä Vapahtaja hänelle näytti hänen täytyi hyväksyä tämä nuhtelu ja hän tarttui lujasti kiinni uskossa siihen voimaan jonka hän näki paljastettuna Kristuksen elämässä. Ja hän rukoili uudestaan näillä sanoilla: ”Herra, tule ennen kuin minun lapseni kuolee. Tämä rukous oli erilainen vaikka sen ero ei näkyisikään rukouksen sanoista. Me tiedämme sen koska Jeesuksen vastaus siihen oli erilainen. Ensimmäinen toi vain nuhtelua mutta toinen toi vapautuksen.

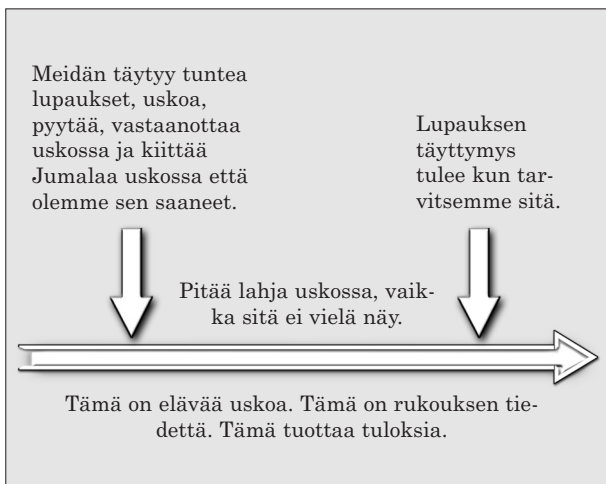
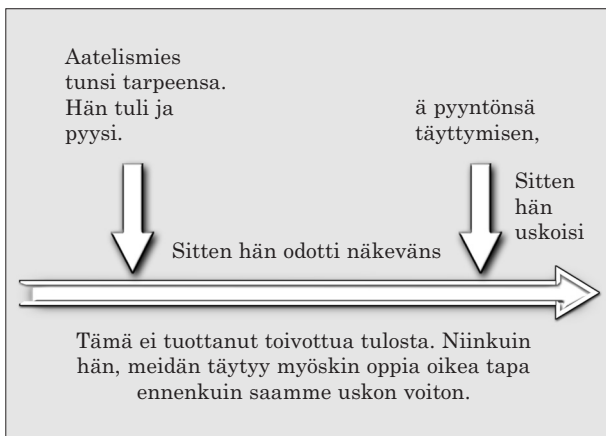
Mikä siinä sitten on erona? Ero on siinä että mies on nyt uskovainen. Me tiedämme koska tämä kirjoitus näyttää sen.

”Ja mies uskoi sanan jonka Jeesus oli puhunut hänelle ja meni Jae 50.

Verratkaamme nyt tämän miehen erilaista lähestymistä Kristukseen, se on uskovan verstausta ei uskovaan.

Uskovana hän näkee vilauksen voimasta joka Kristuksella on Jumalan Poikana. Hän tarttuu siihen kiinni uskossa nähdessään sen olevan täydellisen vastauksen hänen tarpeeseensa. Sitten hän pyytää lahjaa ja ottaa sen vastaan tietäen sen saaneensa jo nyt ja meni pois tietäen että hänen poikansa elää. Tässä on esitetty meille kaava uskon menestyksellisestä käytöstä.

Kaanaa ei ollut kaukana Kapernaumista. Ei enempää kuin 25 kilometriä. Kristus puhui isälle

seitsemännellä hetkellä, joka on noin kello yksi iltapäivällä, niin että hän olisi helposti voinut kävellä kotiin sinä iltapäivänä mutta hän ei sitä tehnyt. Hän olisi sen tehnyt jos hän olisi halunnut nähdä omin silmin että poika oli varmasti parantunut.

Ensiksikin meillä täytyy olla täsmällinen tieto probleemasta joka on edessämme. Kuinka monta kertaa olemmekaan lähestyneet Jumalaa pyytäen anteeksiantoa siitä mitä olemme tehneet, tunnustamatta todellista probleemaa ja pyytämättä synnin lain poistamista joka jäsenisämme asuu. Ymmärryksemme on todella ollut vajavaista käsitellessämme synti probleemaa. Tämä vajavaisuus täytyy tulla täytetyksi voidaksemme esittää rukouksemme menestyksellisesti Jumalan edessä.

Toiseksi meidän täytyy tuntea Jumalan lupaukset niin ettei ne enää ole pelkkiä Raamatun sanoja, vaan niitä täytyy lukea ja tutkia kunnes ne ovat osana meidän ajatuksiamme ja niistä on tullut osa meitä.

Olen usein seisonut tunnustavien kristittyjen edessä ja pyytänyt heitä toistamaan suuria Raamatun lupauksia henkilökohtaisesta voitosta synnistä ja nähnyt etteivät he pystyneet sitä tekemään. Niille, jotka toivovat saavansa ja ylläpitävänsä henkilökohtaisen voiton synnistä, nämä lupaukset täytyy olla elävä osa heitä itseänsä. ne täytyy olla valmiina jokaisen huulilla

vastaamaan vihollisen hyökkäykseen tai ehdotukseen epäuskosta Jumalan voimaan pelastaa synnistä.

Jokaisen tulisi löytää ne itse Raamatusta. Esitämme tässä muutamia niille jotka haluavat alkaa keräämään näitä voiman kapseleita: ”Synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla” *Roomalaisten* 6:14. Lue näitä sanoja niin kauan kunnes tajuat että ne ovat Jumalan henkilökohtainen lupaus sinulle pääsemään synnin vallasta. ”Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus ja Jumala on uskollinen, Hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen Hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää” *1 Korinttolaisten* 10:13 Kaikki minä voin Hänessä joka minua vahvistaa” *Filippiläisten* 4:13 Ja niin me voisimme jatkaa mutta on parempi että jokainen löytää lupaukset itse itsellensä. Tässä on vielä muutama viittaus lisää: *Matteus* 1:21, *Johannes* 8:36, *1 Korinttolaisten* 15:34, 57, *2 Korinttolaisten* 2:14, *Galatalaisten* 3:14, *Filippiläisten* 1:6, *1 Tesalonikalaisien* 4:3; 5:23, 24, *1 Pietarin* 1:5, *2 Pietarin* 1:4, Vanhassa testamentissa *Psalmi* 46 ja 23 ovat erikoisen hyviä lupauksia vapautuksen voimasta Myöskin *Hesekiel* 11:19, 20; 36:26.

Näiden tuntemisen tarkoituksena on lisätä uskoa joka toimii rakkaudessa ja puhdistaa sielun. Mitä enemmän niitä luet ja tutkit ja teet ne osaksi itseäsi, sitä enemmän ne lisäävät uskoasi

kokemuksessa, kunnes tulet tuntemaan vapautuksen jonka ainoastaan tämä voima voi tuoda. Usko ei ole jotain jota meillä on luonnollisesti jota voimme itsessämme kehittää. ”Usko tulee kuulemisesta ja kuuleminen Jumalan sanan kautta” *Roomalaisten* 10:17.

Kun olemme tulleet aikaan jolloin elävä usko Jumalan lupauksiin on tarttunut kiinni, silloin on aika ottaa kolmas askel. Se on tulla Jeesuksen luo ja pyytää siunaus. Älä enää rukoile entistä rukousta: ”Herra, minä olen tehnyt syntiä, anna se minulle anteeksi ja auta minua olemaan tekemättä sitä enää”. Sen sijaan Sinun täytyy rukoilla tähän tyyliin.

Herra, minä olen tullut sille paikalle jossa minä näen että todellinen probleema on synnin laissa joka minussa asuu.

Se on lihan mieli, synnin voima, kuoleman ruumis, kivisydän. Niin kauan kuin se on minussa minä olen huono puu ja voin kantaa vain huonoja hedelmiä koska minun ruumiini on sen voiman vallassa. Herra, sinä olet luvannut ottaa pois tämän kivisydämen antaa sen tilalle uuden. Ota siis se minulta minä en sitä halua. Minä uskon että sinä sen teet ja sen mukaan minä annan sen sinulle. Sitten sen tilalle anna minulle uusi sydän. Tee minut osalliseksi Sinun Jumalallisesta luonteestasi. Uskossa ja sen mukaan totuudessa minä vastaanotan sen siunauksen ja kiitän sinua siitä Jeesuksen nimessä, Aamen.

*Maa avaruudesta nähtynä.
Ihminen on tehnyt suuria valloituksia ympäri-
stössään mutta itseään hän ei ole pystynyt
vielä voittamaan.*

Jos sinä omistat elävän uskon, silloin sinä et jää odottamaan nähdäksesi siunauksen, vaan sinä tiedät että sinulla se on. Usko että sinulla se on koska Jumalan sana sanoo sen ja hyvin pian tulet sen myöskin näkemään.

Aatelismies ei odottanut nähdäkseen oliko hänen poikansa elossa. Hänen ei tarvinnut koska hänellä oli Jumalan sana Kristuksen kautta ja se oli hänelle tarpeeksi. Usko riippuu kiinni Jumalan sanassa, ei näkemisessä eikä tunteessa. Siksi, ymmärtääksesi missä suhteessa sinä olet Jumalaan, katso Hänen sanaansa, anna sen eikä tunteesi olla sinulle vastauksena.

Todistus

Apostoli *Johannes* sanoo: ”Minkä me olemme kuulleet ja nähneet, sen me myös teille julistamme että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme ja meillä on yhteys Isän ja Hänen Poikansa kanssa” *1 Johanneksen* 1:3.

Ne jotka voivat parhaiten auttaa lähimmäistensä ovat ne jotka voivat kertoa oman henkilökohtaisen kokemuksensa. He voivat kertoa mitä he tietävät, ei ainoastaan teorian kuinka voisi olla. Sen mukaan haluaisin kertoa kuinka tämä on toiminut minun elämässäni todistuksena toisille että tämä on tapa, ainoa tapa, jota seuraa menestys. On myöskin paljon muita ihmisiä ympäri koko maailman jotka ovat kuulleet

saman esityksen ja voivat antaa saman todistuksen tämän sanoman puolesta.

Vuonna 1953 Minä liityin lähetykoulun henkilökuntaan opettajana. Seuraavana vuonna minut nimitettiin seurakunnan vanhimmaksi. Rakastin seurakuntaa ja otin osaa kaikkiin sen toimintoihin. Ymmärsin ja rakastin sen opinkappaleita. Saarnasin sanomaa innokkaasti. Uskoin ja olin varma pelastuksestani niin kuin kuka hyvänsä voi olla ja nojasin päivästä päivään iankaikkisen elämän toivoon.

Nautin hyvästä maineesta ja elin ”hyvää elämää” mutta minulla oli sisäisiä probleemeja joista en voinut saada voittoa. Opetin pojille puusepän työtä. Näytti siltä että pojat jotka eivät menestyneet teoreettisissa aineissa joutuivat siirtymään tähän luokkaan. Joissakin pojissa kehittyi voimakas vastustus oppimiseen kunnes luokkahuoneesta tuli minun yrityksistäni opettaa ja heidän oppimisen vastustuksen välinen päivittäinen taistelukenttä. Minun kärsivällisyyteni joutui liian kovalle koetukselle. Oli aikoja jolloin olisin suurella halulla hakannut heidän päänsä seinään mutta koska minun piti suojella mainettani enkä halunnut pääopettajan nuhteita, niin minä hillitsin vihani enkä antanut sen näkyä sivullisille.

Jos höyrykattilan alla pidetään tulta venttiilit suljettuna niin se pitää paineen ja paine kasvaa. Jos tuli sammutetaan silloin paine laskee eikä

kattila räjähdä. Jos taas tuli sytytetään ja annetaan sen palaa, lopulta kattila räjähtää.

Näin oli minun laitani. Kiusaus painoi minua viikon aikana ja kuumensi minun suuttumustani päivä päivältä mutta minä suljin venttiilit ettei vihani päässyt purkautumaan mutta ajan täytyi tulla jolloin se räjähtäisi. Tavallisesti se tuli viikonloppuina jolloin vaimoni ja lapet jouduivat vastaanottamaan vihan jonka toiset olivat synnyttäneet. Kun vihani oli purkautunut tunsin itseni syylliseksi. Menin Jumalan eteen ja pyysin anteeksi ja lupasin olla sitä tekemättä enää. Lujalla päättäväisyydellä menin taas luokahuoneeseen ja näin että sama tilanne toistui. Poikien suhtautuminen sai taas vihani kiehumään. Suljin taas venttiilit ja paine nousi kunnes se räjähti. Taas seurasi katumus ja anteeksi-pyyntö, sitten taas seurasi epäonnistuminen.

Epäilemättä tämä oli *Roomalaisten* 7 kokemus. En voinut ymmärtää itseäni ja Roomalaiskirje näytti Raamatun vaikeimmalta ymmärtää. Yritin löytää vastausta. Kuuntelin toisia saarnaajia nähdäkseni mitä he sanoivat asiasta mutta kaikilla oli tilanne sama kuin minullakin.

Ajattelin paljon omaa tilannettani ja tulin siihen tulokseen että olen ollut rehellinen ja tehnyt parhaimpani mikä on mahdollista, niin että suurena tuomiopäivänä Vapahtaja sanoo, Tämä mies on tehnyt parhaimpansa vaikka hänen elämänsä onkin ollut syntistä maan päällä, niin että

annamme hänelle anteeksi sekä paikan valtakunnassa.

Sitten valkeni päivä jolloin kohtasin nuoren miehen joka oli todella täyttynyt uudesta vapautus kokemuksen hohteesta. Tämä oli ainoa puheenaihe josta hän halusi puhua. alkuun hänen puheensa kuulosti minusta kuin se olisi vierasta kieltä, sillä hän puhui elämästä josta minä en tiennyt mitään. Sitten hän äkkiä kysyi minulta: ”Tiedätkö mitä merkitsee saada voitto jokaisesta tunnetusta synnistä joka päivä”?

Minä nauroin hänelle ja sanoin: Olen etsinyt tätä kokemusta 10 vuotta. Kukaan ei ole rukoillut hartaammin, eikä yrittänyt kovemmin saadakseen sen. Enkä ole koskaan tavannut toista jolla se olisi. Minä yritän aina parastani joka päivä. Päivän päätyttyä pyydän anteeksi syntejäni. Minä uskon että Jumala antaa minulle anteeksi ja ylösnousemuksen päivänä Hän hyväksyy minun parhaani parhaimpana mahdollisesna ja minä uskon olevani pelastettu. Ilme hänen kasvoillaan sanoi selvästi, veli, sinä tarvitset apua. Tämä sanaton sanoma teki minuun syvän vaikutuksen niin että kun hän kysyi voisiko hän tulla antamaan minulle Raamatun tutkistelun tästä aiheesta, minä järjestin sen nopeasti.

Luulen, etten ole koskaan saanut oudompaa Raamatun tutkistelua kuin tämän. Hän lukee minulle textin. Sitten hän yrittää antaa selityksen siihen mutta hänellä ei näytä riittävän

siihen sanat ja sitten hän kääntää seuraavan textin peittääkseen vaikeutensa. Ja niin tutkistelu jatkui lukemalla Raamatusta textin toisen-
sa jälkeen. Minä uskollisesti kopioin ne paperille ja lopussa väittelin hänen kanssaan epäuskon väittelyt, sitten annoin hänen mennä. Olen varma että hän meni masentuneena miehenä, vakuuttneen siitä että minä olen huono kohde hänen sanomalleen vapautuksesta synnistä.

Meni useita päiviä jona aikana noiden kirjoitusten voima vaikutti minun mielessäni mutta ei ollut mitään tarkasti määriteltyä ja selvää. Se muistutti minua sokeasta miehestä joka alkoi nähdä. Ja tämä katsahti ylös ja sanoi: Näen ihmiset, sillä minä eroitan käveleviä he ovat puiden näköisiä” *Markus 8:24*.

Kului neljä päivää. Keskiiviikkona iltapäivällä tulin kotiin vähäksi aikaa työn lomassa lista kirjoituksia mukani. Yksi kerrallaan aloin lukea niitä taas. ”Sillä synnin ei pidä teitä hallitseman koska ette ole lain alla vaan armon alla. Mutta kiitos Jumalalle joka antaa meille voiton Jeesuksen Kristuksen kautta. Luin nämä textit hitaasti ja ajatellen että niiden tarkoitus tarttuisi mieleeni. Tiesin että Pyhä Henki oli siellä valaisemassa totuuden sanaa. Niin minä luin kolmannen osan niistä kun mieleni valtasi äkkiä valtava vakaumus. Tähän saakka olin uskonut etten voi elää ilman syntiä. Sellaisen uskon seuraukset tulivat mieleeni voimakkaana

iskuna. Näin että jos minä uskon tekeväni syntiä joka päivä, se olisi sama kuin uskoa saatanan olevan Kristusta voimakampi ja että synti on voimakkaampi kuin vanhurskaus. Ymmärtäessäni tämän tosiasian, minä näin ettei elämäni todistanut Jumalan voimasta vaan saatanan. Ja mikä teki tämän todistuksen vielä enemmän puhumaan saatanan puolesta, oli minun asemani opettajana ja tunnustettu kristillisyyteni.

Nyt Jumalan Henki pystyi todella vaikuttamaan. Kaikki se mitä minä tähän asti pidin todistuksena siitä että olin Jumalan lapsi pyyhittiin minulta pois. Minun tietoni, intoni, asemani opettajana, minun rakkauteni totuuteen niin kuin minä sen ymmärsin, kaikki tämä joka ennen oli uskoni perustus ei enää merkinnyt minulle mitään. minä näin itseni sellaisena kuin Jumala minut näki, toivoton, kadotettu, iankaikkisesti tuomittu. Kauhea toivottomuus ja pimeys peitti minut tajutessani etten nousisikaan ylös vanhurskasten ylönousemuksessa. En ole koskaan ennen kokenut niin kauhistavaa hetkeä elämässäni. Voin hyvin ymmärtää kadotettujen tunteet heidän seisoessaan Jumalan kaupungin ympärillä ja tietäessään olevansa kadotettu iankaikkisesti Jotenkin Herra antoi minulle rehellisyyttä myöntää että kaikki tämä oli liian totta. Minä en alkanut puolustella itseäni että olin seurakunnan vanhin, opettaja, mies joka tunsii kirjoitukset, saarnaaja, hyvä

maineinen ihminen. Kiitän tästä Jumalaa ja kehoitan hartaasti jokaista lukijaa, kun sinulle tulee totuuden hetki että hyväksyt sen sellaisenaan, koska, jos sinä tukahdutat oman tuntosi äänen ja vakaumuksen jonka Pyhä Henki sinulle toi, silloin sinä suljet oven Pyhäältä Hengeltä ja Hän ei voi tehdä enempää sinun hyväksesi. Tämä merkitsee iankaikkista kadotusta. Jumala ei koskaan haavoita ketään, Hän aina parantaa.

Sillä samalla hetkellä kun minä näin itseni toivottomasti kadotettuna syntisenä ja hyväksyin sen totuutena, herra avasi minun silmäni näkemään Hänen lupauksensa sellaisena kuin en koskaan ennen ole niitä nähnyt. Ne näyttivät olevan kirjoitettuna minulle henkilökohtaisesti. Elävä usko syttyi sydämässäni ja tiesin omistavani elävän sanan voiman. polvistuin ja rukoilin uuden rukouksen ensimmäisen kerran elämässäni. ”Herra, minä näen että probleema ei ole mitä minä olen tehnyt vaan mitä minä olen, tämä paha elämä minussa on probleeman lähde. Herra, ota se minusta pois ja anna minulle sen sijaan sinun uusi elämäsi. Herra, minä kiitän sinua siitä Jeesuksen nimessä Aamen.

Minä nousin polviltani ja tunsin koko olemuksessani että olin syntynyt uudestaan. Se ei ollut tunnetta se oli vakaumus. Se oli uskon todistus joka perustui Jumalan sanaan. Se oli sama tietoisuus joka oli aatelismiehellä. Hänen

ei tarvinnut kiirehtiä kotiin koska hän tiesi että hänen poikansa oli parantunut.

Niinä päivinä meillä oli oikukas A Ford auto. Vaimoni ajoi sitä usein mutta hän ei aina päässyt sillä palaamaan takaisin kotiin. Oli aikoja jolloin hän soitti minulle ja kertoi olevansa pulassa. Jättää työni ja mennä hänen avukseen oli joskus sangen epämukavaa ja ennen vapautumistani synnin vallasta se harmitti minua. Vihaisin ja kärsimättömin sanoi annoin sen myöskin hänen tietää.

Näiden probleemien takia avioliittomme oli menossa kohti loppua. Minulla oli aina huono omatunto kun kaikki oli ohi. Minä tunnustin ja päätin ettei sitä enää tapahtuisi. Muistan päivän kun sain taas puhelin soiton mennä apuun. muistutin itseäni käyttäytyä hyvin. Kaikki meni hyvin muutaman minuutin, sitten avain lipsahti ja rystysistä lähti nahka. Suuttumus nousi ja pian seurasi sanatulva. Surullinen ”mitä se toimittaa” tunne valtasi minut. Ajoin kotiin hiljaisena ja häviön kärsineenä enkä voinut ymmärtää itseäni.

Kun vapautuksen päivä tuli, minulla ei ollut mitään erilaista tunnetta itsessäni, eikä mitään paineita juuri silloin koska oli loma aika. Olin tyytyväinen päivästä toiseen. Sitten tuli Perjantai iltapäivä. Vaimoni oli ottanut auton ja puhelinsoitto tuli noin 4 kilometrin päästä. Ajattelemta ollenkaan kuinka käyttäytyisin, menin kiiruusti hänen luokseen ja yritin saada auton käyntiin

mutta kun en saanut, lähetin hänet kotiin naapurin mukana jonka satuimme kohtaamaan. Lopulta minun täytyi viedä auto pois vetämällä.

Päästyämme kotiin söimme illallisen jonka jälkeen menimme kappeliin iltahartauteen ja sitten nukkumaan. Vaimoni makasi vierelläni mietteissään, sitten hän kysyi: ”Mitä sinulle on tapahtunut?”. Minulla ei ollut aavistustakaan mitä hän tarkoitti ja pyysin selvitystä.

Hän sanoi: ”Tänään odotin sinua auton luona varustautuneena tavanomaisiin vihan puuskiin ja syytöksiin mutta sinä vain teit sen minkä voit ja lähetit minut kotiin. Olin iloinen päästessäni pois mutta sanoin itselleni että kun tulet kotiin silloin se tapahtuisi. Mutta kun tulit et sanonut mitään. Niin ajattelin kun illallinen on syöty sitten se tulisi. Mutta taaskin mitään ei tapahtunut. Lopulta tulin siihen tulokseen että olet saanut sen hyvin pulloitettua tällä kertaa mutta kun pääsemme kokouksen jälkeen kotiin sitten se tulisi. Mutta ei vielääkään. Jotain on tapahtunut sinulle ja haluan tietää mikä se on?”

Tämä oli minulle näkyvä todistus siitä että suuri muutos on tapahtunut minussa. Minä huomasin toimineeni koko ajan henkilönä joka minä nyt olen. Kun taas aikaisemmin toimin henkilönä joka silloin olin ollut. Silloin minun luonnollinen reaktio oli kärsimättömyys ja suuttumus. Kun taas nyt se on rauha ja kärsivällisyys. Tämä ihme mykisti minut niin etten

pystynyt vastaamaan. Sydämessäni heräsi silloin sieluni todistus: ”Herralta tämä on tullut ja se on ihmeellinen meidän silmissämme” *Psalmi* 118:23.

Rakas lukija, kun sinä tulet sille paikalle jossa tiedät itsessäsi tapahtuneen tämän ihmeellisen muutoksen joka vaikuttaa sinussa erilaisen suhtautumisen elämän paineisiin, silloin tiedät ja ymmärrät miltä minusta tuntui sillä hetkellä. Se oli ihmeellinen ja siunattua.

Monta vuotta on kulunut siitä ajasta ja olen iloinen että ne ovat menneet koska sinä aikana tämän totuuden voima on koeteltu elämän taistelukentillä. Valitan etten voi todistaa eläneeni sinä aikana ilman syntiä mutta voin iloiten todistaa että tämä sanoma vaikuttaa vielä aivan samalla tavalla niin kuin alussakin. Kun olen langennut syntiin se on aina ollut oma vikani. Uskon puutetta tai en ole ollut huolellinen pitämään yhteyttä Jumalan voimaan t.m.s. Se ei koskaan ole ollut Jumalan totuuden syy.

Elämä on ollut niin erilaista noiden häviön päivien jälkeen. Silloin se oli samojen syntien jatkuvaa toistumista, koskaan pääsemättä pois synnin teon ja tunnustamisen kierteestä, aina sama probleema vuosi vuoden jälkeen. Nyt kaikki se on jäänyt jälkeen ja voittoa työ on siirtynyt uusille alueille saadessamme uutta valoa enemmän ja. Roomalaiskirje ei ole enää mysteerri. Nyt sitä on nautinto lukea koska nyt voin ymmärtää mitä Paavali sanoo.

UUDESTISYNTYMISEN JÄLKEEN

Ei vankeudesta vankeuteen

TÄSSÄ täytyy antaa selvitys ettei lukija saisi väärää käsitystä Totuuksista jotka tässä kirjases-
sa on esitetty tähän asti. Usein ihmiset ovat sano-
neet minulle luettuani heille totuuden että vanha
ihminen täytyy ensin poistaa ja sitten sen tilalle
panna uusi, ”Tämä tarkoittaa sitten että sinä et
enää tee syntiä. Voit mennä suoraan taivaaseen”.

Se ei tarkoita mitään sellaista, koska me emme
mene vankeudesta vankeuteen vaan vankeudesta
vapauteen. Kun ihmistä hallitsee vielä vanha
ihminen eli ”lihan mieli”, hän ei ole silloin vapaa
tekemään vanhurskauden tekoja., kristitty on
vapaa tekemään syntiä jos hän niin haluaa. Lyhyt
katsaus kahden mestarin väliseen erilaisuuteen
valaisee asian selväksi.

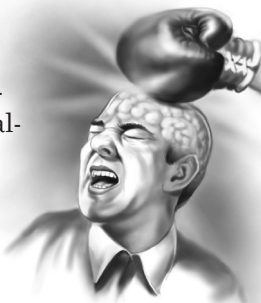
Roomalaiskirjeen seitsemän mies on vielä ”lihan
mielen” vallassa, joka on mielivaltainen orjaisäntä.
Tämä mestari hallitsee ihmisen tahtoa palvelemaan
syntisen lihan haluja ja käyttää sitä synninteon
väläkappaleena. Alla oleva Diagrammi selvittää sen.

Roomalaiskirjeen kahdeksan henkilöllä ei ole
”lihan mieltä”, hänellä on Kristuksen mieli, hän
on uusi luomus. Hänellä on toinen Mestari van-
han tilalla. Näiden kahden mestarin luonteissa
on suuri ero. Lihan mieli on mielivaltainen, joka

Roomalaiskirjeen 7 mies

Lihan mieli

Julma, mielivaltainen isäntä, joka hallitsee langennutta, heikkoa, syntistä lihaa.

Roomalaiskirjeen 8 mies

Jumalallinen mieli

Voima, joka yhteistöinnässä tahdon kanssa alistaa valtaansa ja hillitsee heikkoa, langennutta ihmislihaa.

hallitsee pakolla. Mutta Jumala ei pakoita ketään. Hän hallitsee rakkaudella. Hän ei pakoita ketään palvelemaan itseään. Hän kutsuu, Hän suostuttelee mutta Hän ei koskaan käytä pakkoa. Siksi, kunnes ihminen tekee henkilökohtaisen ehdottoman päätöksen palvella Jumalaa, muuten hän ei sitä koskaan tee. Kuinka erilainen onkaan tilanne saatanan vallan alla. Hänen alamaisenaan sinä palvelet häntä josko haluat tai et.

Jeesus tultuaan tähän maailmaan, sanoi. ”Niin kuin ei ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä”

Matteuksen 20:28 Tämä on suuri periaate Kristuksen ja Hänen Isänsä elämässä. Siksi, Jumalallinen mieli on palvelija joka palvelee tahtoa alistamaan valtaansa langenneen, syntisen ihmisluonteen.

Tämä ei tarkoita sitä että uudestisyntynyt kristitty voi käyttää Jumalallista mieltä palvelijana, vaan että tämä ihmeellinen voima on valmiina palvelemaan tahtoa koska hyvänsä tämä tahto on asettunut tottelemaan Jumalan kutsua totella Hänen pyhiä käskyjensä.

Käytännössä

Tehdäksemme tilanteen täysin selväksi meidän täytyy mennä takaisin Roomalaisten seitsemänteen ja sitten Roomalaisten kahdeksanteen.

Roomalaisten seitsemännen miehelle tulee kiusaus, jossa saatana vetoaa lihan haluihin. Mielessään mies tietää että se on väärin ja hän tekee lujan päätöksen olla tekemättä väärin, mutta lihan mieli on hänen mestarinsa joka hallitsee tilannetta sekä häntä. Ja niin lihan mielen halut puhkeavat synniksi. Roomalaisten kahdeksan miehen tapauksessa tilanne on erilainen. Sama kiusaus tulee samaan lihaan. Taas mielen täytyy päättää mitä tulee tehdä, sillä jokaisessa kiusauksessa on tehtävä valinta. Jos mieli nyt vakavasti päättää että tällä kertaa ei langeta kiusaukseen ja jos tähän päätökseen sisältyy vahva usko että Jumalan voima ylhäällä ja Jumalan voima hänessä itsessään tulevat yhdessä pitämään tämän päätöksen pystyssä, silloin nämä mahtavat voimat nousevat toimiin. Liha tulee pidetyksi täysin kontrollin alla eikä synnin pahuus pääse esiintymään. Muistakaamme aina että se on usko joka antaa voiton. Kontrollin keskus on muuttunut Lihan Mielestä ihmisen tahtoon. Mutta tämä tahto toimii vain lujassa uskossa että Herra vaikuttaa päätöksen toimeenpanon. Tähän uskoon kuuluu luja luottamus tietoon ja varmuuteen että Jumala tekee sen. Jos kuka hyvänsä uudestisyntynyt ajattelee olevansa nyt tarpeeksi vahva vastustamaan synnin voimaa, tulee lankeamaan kiusaukseen aivan varmasti. ”Vanhurskas on elävä uskosta” *Roomalaisten* 1:17.

Ylläpito

Siksi, luonnollisesti seuraa että jo saatu elävä kokemus täytyy ylläpitää. ”vanhurskas on elävä uskosta” *Roomalaisten* 1:16, mutta usko voi kuolla ja siten olla menetetty. Siksi sitä tarvitsee ei ainoastaan ylläpitää vaan kehittää ja vahvistaa. Usko on elävä olemus ja jos elävää olentoa ei päivittäin ruokita se kuolee. Niin ollen sitä täytyy päivittäin ravita Jumalan sanalla. Vapautumista vanhasta ihmisestä kutsutaan uudestisyntymiseksi Jumalan Sanassa. Ja tästä syystä äsken syntyneitä Kristittyä kutsutaan ”vasta syntyneeksi beibiksi” joka on juuri alkanut pitkän vaelluksen elämänsä taipaleella ja hän tarvitsee ravintoa heti niin että hän voi kehittyä ja kasvaa täyteen mittaansa mieheksi tai naiseksi. ”Niinkuin vastasyntyneet lapset, halatkaa Sanan vääräntämätöntä maitoa että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen” *1 Pietarin* 2:2. Nuoren Kristityn. ja sama koskee myöskin vanhempaa. .sanan tutkistelun tarvetta ei voi tarpeeksi korostaa, sillä siinä on voima. Ilman tätä päivittäistä hengellistä ravintoa usko vähitellen heikkenee ja kun voimakas kiusaus tulee, sinä lankeat, sittenkin vaikka sinussa on mahtava Jumalan voima.

Voinet kysyä kuinka se on mahdollista kun tiedetään että Jumalan voima on suurin voima, ja varmasti suurempi kuin synnin voima. Jos tämä voima on meissä, kuinka silloin synti voi meidät voittaa?

Nähdäksemme selvästi että Jumalan voima ei automaattisesti takaa ettemme lankea syntiin, seuraava esimerkki valaisee asian.

Mahtava armeija, sellainen kuin Keisarin, tai Aleksanteri Suuren, menee taisteluun. Heidän armeijansa olivat siihen aikaan maailman mahtavimmat. Ja näissä molemmissa oli kaksi osastoa. Kenraali, joka komensi armeijaa ja koko armeijan yhteinen voima, johon kuului jalkaväki aseineen. Ja hevosmiehet vaunuineen ja aseineen. Kenraalilla itsessään ei ollut mitään voimaa. Hänen voimansa oli armeija ja vain silloin kun se oli omistautunut hänen palvelukseensa, voi hän odottaa marssivansa voitollisesti. Kenraalilla täytyy olla taito johtaa armeijaa tehokkaasti. Hän on armeijan tahto ja voitokas taistelu riippuu hänen päätöksistään.

Kuvitelkaamme että tämä mahtava armeija on marssinut voitokkaasti eteen päin koko matkan. Ainoastaan yksi suuri taistelu on vielä käytävä ennenkuin koko alueen valtaus on suoritettu loppuun.

Mutta kenraali ja hänen apulaisensa olivat tulleet itsevarmoiksi taidoistaan ja voimistaan ja niin he päättivät ennen taistelua viettää koko yön juhlimalla, niin että kenraali ja hänen apulaisensa, alikomentajat ja upseerit jättivät armeijan leiriin ja alkoivat juhlimaan sillä tuloksella että aamulla he olivat melkein tajuttomat pystymättä tekemään mitään.

Kuvitelkaamme että vihollinen yllättäen hyökkäsi armeijan kimppuun. Odottamatta, var-tijoiden herättämänä armeija joutuu vihollisen kanssa vastakkain mutta se tarvitsee kenraalin ja ohjeet kuinka tulee toimia, sillä vihollinen on viekas ja raivokas. Kenraalin ollessa siinä kun-nossa sillä hetkellä hän tuskin pystyy edes taju-amaan mistä on kysymys. Yhtäkkiä armeijalla ei olekaan komentajaa, ilman tahtoa ja ilman johtajaa. maailman ,mahtavin armeija vihollisen kanssa vastakkain joka on paljon pienempi ja heikompi ja niin ollen helppo voittaa. Mutta näissä olosuhteissa, kumpi saa voiton? Vastaus on, pienempi ja heikompi on voittaja.

Edellä olevan kuvauksen selitys on seuraava: Mahtavan armeijan voima on vertauskuva Jumalan voiman läsnäolosta ihmisessä. Tämä voima on suurin mitä on olemassa, mikään ei voi sitä vastustaa. Komentaja Roomalaisten kah-deksan kokemuksessa on älykäs ja opetettu tahto. Vihollinen on liha, epäpyhä ja syntinen, jonka kautta saatana toimii tuhotakseen koko ihmisen.

Nyt. Vaikka maallinen armeija voisikin tehdä jotain ilman komentajaa. Jumalan voima meissä ei voi tehdä mitään ilman tahtoamme, Siksi, jos me kiusauksen hetkellä emme sano päättävästi viholliselle ”Ei” Silloin Jumalan voima meissä ei voi tehdä mitään hyväksemme ja me joudumme saatanan uhriksi syntisen lihamme takia.

Tämä on jotakin jota yleensä ei ymmärretä tuloksella että liian monet lankeavat vihollisen voimaan vaikka heidän elämänsä pitäisi olla jatkuvaa voittolaulua synnistä. Me tarvitsemme erikoisen tutkistelun tahdon osasta elämässämme suhteessa syntiseen lihaamme. Meidän tarvitsee, niinkuin tekivät pyhät apostolit, tunnustaa tämän luonteen syntyisyys eikä luottaa lihaamme vähääkään.

Sellainen häviö on varmaa kun usko on sammumassa mutta niin ei tarvitse olla. Usko voidaan pitää elävänä ja se täytyy pitää elävänä.

Muistakaamme, että kun uusi elämä on saatu se on virheetön, niin kuin lapsi on virheetön syntyessään. Ja että lapsi kasvaisi sitä täytyy ravita ja hoitaa, Jumala antaa ravinnon mutta meidän tehtävämme on antaa se lapselle. Jumala ei automaattisesti ruoki lasta päivästä päivään. Niin myöskin Jumala varaa tarpeellisen ravinnon Raamatussa hengellisen lapsen ravinnoksi mutta meidän tehtävämme on antaa se hänelle. Jumala ei tee sitä meidänpuolestamme. Suljettu Raamattu on kuin lukittu ruokakomero, sieltä ei kukaan saa mitään.

Valvokaa

Jeesus sanoi: ”Valvokaa ja rukoilkaa ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis mutta liha on heikko” *Matteuksen* 26:41.

Kristityn elämän alku on liittymistä Herran armeijaan. Matka tästä lähtien on taistelua ja

marssia joka päivä. Me emme ole huviretkellä. Me olemme sodassa: Vihollisemme on aina kentällä, yrittäen löytää heikon kohdan voidakseen heittää meidät tuhoon. ”Olkaa raittiit valvokaa, teidän vastustajanne perkele käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien kenenkä hän saisi niellä” *1 Pietarin* 5:8.

Mikään armeija ei koskaan mene sotaan asettamatta vartioita pitämään silmällä että vihollinen ei pääse tulemaan päälle yllättämällä. Samoin kristityn täytyy asettaa vartio joka päivä. Raamattu selvästi näyttää vihollisan taktiikan, niin että me voimme tietää missä ja kuinka pitää häntä silmällä ja kohdata hänet Jumalan sanalla ennen kuin hän ehtii tehdä mitään.

Taistelu on Herran

On ehdottoman tärkeää että emme itse yritä häntä vastustaa. Suuri taistelu on Kristuksen ja saatanan välillä. Kun hän lähestyy sinua luovuta hänet Vapahtajalle ja yhtä varmasti kun sen teet, paholainen lähtee pakoon, sillä hän tietää että Kristus on hänet jo voittanut. Jotkut voivat hymyillä tälle ehdotukselle mutta minä olen nähnyt sen olevan suuri apu joillekin ihmisille.

Sinä olet retkellä Kongon viidakoissa. Tulee päivä kun sinun täytyy mennä erikoisen tiheän ja vaarallisen alueen läpi. Sinä et tunne maastoa ja eläimiä jotka siellä asuvat, mutta Opas tarjoaa

sinulle palvelustaan. Tämä mies on ollut siellä monta kertaa. Hän tuntee maaston ja tietää kuinka käsitellä villieläimiä. Hän tulee varustettuna kaikilla aseilla joita hän voi tarvita. Jonkun ajan kuluttua sinä näet suuren ja peljättävän Gorillan, joka hyökkää päällesi heti kun sinut näkee. Sinä alat taistella sitä vastaan ilman aseita ja huudat Oppaalle, ”tule nopeasti ja auta minua”. Mutta mitä sanoo Opas? Hän huutaa äärimmäisen huolissaan, Tule pois sieltä! Minä en voi käyttää asetta sitä vastaan niin kauan kuin sinä olet siellä.

Siten sinä estät opasta ja varmistat oman häviösi. Samoin meidän täytyy antaa Kristuksen tehdä se mikä Hänelle kuuluu. Kun vihollinen tulee älä yritä häntä vastustaa, sillä ”taistelu on Herran”, *1Samuelin* 17:47. ”Taistelu ei ole sinun vaan Jumalan” *2Aikakirja* 20:15.

Me emme ole yhtä voimakkaita kuin saatana mutta Kristus on voimakkaampi. Me emme voi riidellä paholaisen kanssa. Ainoastaan Jumala voi tehdä sen. Siksi muista aina vastustaa saatanaa sanan voimalla, ei omalla voimallasi. Kun hän tulee sano hänelle jyrkästi että hän on erehtynyt. Henkilö joka myöntyi noihin kiusauksiin ei asu enää sinussa. Asiat ovat vaihtuneet ja uusi elämä sinussa ei tee enää noita tekoja. Heti kun saatana kuulee uskon äänen julistavan näitä asioita, hän pakenee ja kiusaus häipyy pois.

LOPUKSI

NE jotka sovittavat ja seuraavat tässä esitetyjä periaatteita, vapautuvat synnin kahleista ja voivat liittyä Kristuksen ruumiiseen.

Sitten seuraa opetus joka vapauttaa sielun saatanan koulussa opituista vääristä ideoista ja teorioista. Yhden työn päätyminen on toisen työn alku. Kerran istutettuna hyvän siemenen täytyy kasvaa täyteen kypsyyteensä. Päivittäin se kasvaa tasaisesti jos uskova on ravinnut sitä elävällä Sanalla.

Saatana yrittää ahkerasti kääntää uudestisyntyneen sielun pois Kristuksesta ja joskus hän voi onnistuakin. Mutta tämä ei riko avioliittoa Kristuksen kanssa. Nopea katuminen, anteeksi-anto ja puhdistus uudistaa suhteen Jumalan kanssa ja arvokas läksy opittu, sielu on paremmin turvattu tulevaisuudessa.

Tämä tutkistelu ei ole viimeinen sana pelastuksen suunnitelmasta, se esittää vain alun Kristuksen perheeseen liittymisestä. Muutamia ohjeita on esitetty kokemuksen ylläpitämisestä mutta uskonpuhdistustyötä ei ole esitetty syvällisesti ja yksityiskohtaisesti. Tähän kirjaseen liittyvä toinen kirja entitled *Revival and Reformation* kattaa nämä näkökohdat riittävämmiin. Saatavana toistaiseksi vain Englannin kielisenä.

Jumalan tahto jokaiselle Hänen lapselleen on voitto ja rauha, ei häviö ja kurjuus. Heittäkäämme siis pois synnin kahleet ja eläkäämme niin kuin Jumala on sen suunnitellut.

For further study we recommend:

Kirjallisuutta on myöskin saatavana muilla kio-
lollä, kuten Englanninn Saksan, Espanjan, Por-
tugalin, Rumanian, Puolan jne.

Ennemmin tai myöhemmin jokainen ihminen tulee huomaamaan että hän ei ole itsensä herra. Hän on vanki, kiinni tilanteessa, jota hän ei pysty täysin selvittämään.

Tämä kirjanen **Vankeudesta Vapauteen** selvittää probleeman Raamatun kannalta. Tämä esitys ei ole vaikea tieteellinen tutkielma, vaan käytännöllinen selvitys jonka jokainen voi ymmärtää. Ensiksi esitetään vankeus ja sitten tie tosi vapauteen.

Ne jotka kokevat Jumalan elävän voiman, Jeesuksen Kristuksen evankeliumin. Tietävät että pimeys on poistettu heidän elämästään ja uusi päivä on alkanut sarastaa, joka merkitsee vapautta synnistä ja toivottomuudesta. Uskovasta on tullut Kristuksen ruumiin jäsen ja jokainen päivä on onnellista seurustelua Vapahtajan kanssa. Kaikki entinen on mennyt ja uusi on sijaan tullut.

From Bondage to Freedom, Finnish Edition